

b) măsurarea și evaluarea calității aerului înconjurător în stațiile de monitorizare a calității aerului care nu fac parte din Rețeaua națională de monitorizare a calității aerului, exploatate de instituții publice sau autoritățile administrației publice locale, de către agenții economici, organizații guvernamentale sau alte persoane juridice private, în scopul monitorizării impactului poluării atmosferice asupra sănătății populației și mediului.

Art. 3. — Normativul se actualizează, se modifică și se completează pe baza noilor date privind efectele poluării atmosferice asupra sănătății populației și mediului, în scopul adaptării la modificările survenite în standardele și reglementările europene și internaționale în domeniu, prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului.

Art. 4. — (1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, sub coordonarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.N.C.D.P.M. București, efectuează evaluarea preliminară a calității aerului în fiecare zonă și aglomerare pentru poluanții reglementați prin prezentul ordin, în vederea proiectării rețelei de puncte fixe pentru măsurători și planificării programului de măsurători indicative în zone și aglomerări.

(2) Evaluarea preliminară se efectuează pe baza măsurătorilor reprezentative existente ale concentrațiilor de poluanți, dacă acestea sunt disponibile. În cazul în care măsurătorile existente nu sunt suficiente se utilizează serii reprezentative de măsurători, care pot fi suplimentate cu informații din alte surse, precum măsurători indicative ale calității aerului, inventare de emisii împreună cu metode de modelare, conform Ghidului de evaluare preliminară. Ghidul de evaluare preliminară se întocmește de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.N.C.D.P.M. București și se aprobă de Ministerul Apelor și Protecției Mediului până la data de 1 februarie 2003.

(3) Rezultatele obținute în urma evaluării preliminare a calității aerului pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM_{10} și $PM_{2,5}$) și plumb în aerul înconjurător se raportează Ministerului Apelor și Protecției Mediului, pentru toate zonele și aglomerările, până cel târziu la data de 31 decembrie 2003.

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

București, 25 iunie 2002.
Nr. 592.

ANEXĂ

N O R M A T I V

privind stabilirea valorilor limită, a valorilor de prag și a criteriilor și metodelor de evaluare a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, pulberilor în suspensie (PM_{10} și $PM_{2,5}$), plumbului, benzenului, monoxidului de carbon și ozonului în aerul înconjurător

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Obiectivul prezentului normativ este de a preveni, a elimina, a limita deteriorarea, precum și de a îmbunătăți calitatea aerului în vederea evitării efectelor negative asupra sănătății omului și mediului în general, asigurând astfel alinierea la normele internaționale și la reglementările Uniunii Europene.

(2) În acest sens prezentul normativ conține prevederi cu privire la:

a) valorile limită pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM_{10} și $PM_{2,5}$), plumb, benzen și monoxid de carbon în aerul înconjurător și

(4) Rezultatele obținute în urma evaluării preliminare a calității aerului pentru benzen, monoxid de carbon și ozon în aerul înconjurător se raportează Ministerului Apelor și Protecției Mediului, pentru toate zonele și aglomerările, până cel târziu la data de 31 decembrie 2004.

Art. 5. — (1) În zonele și aglomerările în care nivelurile de poluanți din aerul înconjurător depășesc valorile limită specificate în anexa nr. 1 la normativ, Ministerul Apelor și Protecției Mediului informează autoritățile competente responsabile cu întocmirea planurilor de acțiune și inițiază elaborarea programelor de respectare a valorilor limită.

(2) Programele menționate la alin. (1) trebuie să asigure realizarea valorilor limită stabilite, în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu decât termenele corespunzătoare stabilite în anexa nr. 1 la normativ.

(3) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului cooperează cu autoritățile competente la pregătirea planurilor operative de acțiune pentru reducerea efectelor nocive asupra sănătății și mediului în cazul în care există posibilitatea de depășire a valorilor limită sau a pragului de alertă.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin dispozițiile contrare cuprinse în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 756/1997 pentru aprobarea Reglementării privind evaluarea poluării mediului, în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 462/1993 pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare, în STAS 12574/1987 privind condițiile de calitate ale aerului din zonele protejate și în STAS 10331/1992 privind principii și reguli generale de supraveghere a calității aerului, precum și orice altă dispoziție contrară își încetează aplicarea cu privire la poluanții atmosferici reglementați prin prezentul ordin.

Art. 7. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003.

(2) Dispozițiile art. 56—67 din normativ intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006.

valorile-țintă și obiectivele pe termen lung pentru ozon în aerul înconjurător;

b) pragurile de alertă pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și ozon în aerul înconjurător și pragul de informare pentru ozon în aerul înconjurător;

c) evaluarea nivelurilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM_{10} și $PM_{2,5}$), plumb, benzen, monoxid de carbon și ozon în aerul înconjurător;

d) informațiile ce trebuie comunicate publicului;

e) raportarea datelor rezultate din măsurători.

(3) Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentul normativ.

Art. 2. — (1) Definițiile cuprinse în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția

atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, sunt aplicabile prezentului normativ.

(2) În sensul prezentului normativ termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *captură de date* — raportul dintre perioada în care instrumentul de monitorizare produce date valabile și perioada pentru care se calculează parametrul statistic sau valoarea agregată;

b) *compuși organici volatili nemetanici (COV_{nm})* — toți compușii organici, alții decât metanul, proveniți din surse antropice și biotice, ce pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot, în prezența luminii solare;

c) *estimare obiectivă* — estimare pe baza unor metode bine definite, cu un nivel de incertitudine cunoscut;

d) *măsurători în puncte fixe* — măsurătorile efectuate în conformitate cu prevederile cuprinse în cap. III secțiunea 1;

e) *măsurători indicative* — măsurătorile efectuate cu ajutorul unor metode alternative ce completează informațiile obținute din măsurătorile în puncte fixe;

f) *modelarea calității aerului* — utilizarea de reprezentări matematice ale proceselor fizice și chimice din atmosferă în vederea estimării cantitative a dispersiei și impactului poluanților atmosferici;

g) *obiective de calitate a datelor* — criteriile pentru stabilirea acurateței măsurătorilor și metodelor de evaluare, elaborate în scopul obținerii unei evaluări corecte a calității aerului;

h) *obiectiv pe termen lung* — o concentrație de ozon în atmosferă până la care, potrivit cunoașterii științifice actuale, efectele adverse directe asupra sănătății umane și/sau mediului în general sunt improbabile și care trebuie atinsă, pe cât posibil, pe termen lung, cu scopul de a asigura protecția efectivă a sănătății umane și a mediului;

i) *oxizi de azot* — suma concentrațiilor de oxid de azot și de dioxid de azot, măsurate în părți pe miliard (ppb), exprimată ca dioxid de azot în micrograme pe metru cub;

j) *PM₁₀* — pulberi în suspensie cu diametrul aerodinamic de 10 μm, care trec printr-un orificiu cu selectare după dimensiune, cu un randament de separare de 50%;

k) *PM_{2,5}* — pulberi în suspensie cu diametrul aerodinamic de 2,5 μm, care trec printr-un orificiu de selectare după dimensiune, cu un randament de separare de 50%;

l) *prag de informare* — nivel dincolo de care există un risc pentru sănătatea umană în urma expunerii de scurtă durată a unor segmente sensibile ale populației și la atingerea căruia este necesară comunicarea de informații actualizate;

m) *prag inferior de evaluare* — nivelul prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea E, până la care evaluarea se poate baza exclusiv pe modelare și alte metode de estimare;

n) *prag superior de evaluare* — în procesul de evaluare, nivelul prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea E, până la care se pot folosi combinat măsurători și modele și dincolo de care sunt obligatorii măsurătorile în puncte fixe;

o) *public* — orice persoană fizică sau juridică, inclusiv organizații ce reprezintă interesele populației sensibile, organizații de mediu, organizații ale consumatorilor și alte organisme de îngrijire a sănătății și de protecție a mediului;

p) *rezoluție spațială* — distribuția geografică și densitatea informațiilor și/sau a datelor;

q) *substanțe precursorale ale ozonului* — substanțele care contribuie, în prezența luminii solare, la formarea ozonului troposferic;

r) *tehnici de modelare* — diferite abordări matematice de reprezentare a proceselor fizice și chimice din atmosferă și procedeele de aplicare a acestor formulări, împreună cu

datele de intrare necesare, în efectuarea modelării calității aerului;

s) *timp minim acoperit* — procentul din perioada luată în calcul pentru stabilirea valorii de prag pentru care se măsoară concentrația de poluant în aerul înconjurător;

t) *valoare țintă* — nivelul concentrației de ozon în aerul înconjurător, fixat cu scopul evitării pe termen lung a efectelor dăunătoare asupra sănătății umane și/sau mediului în general, ce trebuie atins, pe cât posibil, într-o anumită perioadă.

CAPITOLUL II

Valori limită și criteriile de evaluare

SECȚIUNEA 1

Dioxidul de sulf

Art. 3. — Valorile limită pentru concentrațiile de dioxid de sulf în aerul înconjurător, termenele pentru atingerea valorilor limită și marjele de toleranță corespunzătoare sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. A.1.

Art. 4. — Pragul de alertă pentru dioxidul de sulf în aerul înconjurător este prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea C pct. C.1.

Art. 5. — Pragurile superior și inferior de evaluare pentru dioxidul de sulf sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea E pct. E.1. Depășirea pragurilor superior și inferior de evaluare pentru dioxidul de sulf se determină în conformitate cu anexa nr. 4 secțiunea B.

Art. 6. — Criteriile pentru determinarea locurilor de amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a dioxidului de sulf sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea A.

Art. 7. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurători în puncte fixe ale nivelurilor de dioxid de sulf se determină conform anexei nr. 3 secțiunea A.

Art. 8. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.1.

SECȚIUNEA 2

Dioxidul de azot și oxizii de azot

Art. 9. — Valorile limită pentru concentrațiile de dioxid de azot și oxizi de azot în aerul înconjurător, termenele pentru atingerea valorilor limită și marjele de toleranță corespunzătoare sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. A.2.

Art. 10. — Pragul de alertă pentru dioxidul de azot în aerul înconjurător este prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea C pct. C.2.

Art. 11. — Pragurile superior și inferior de evaluare pentru concentrațiile de dioxid de azot și oxizi de azot sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea E pct. E.2. Depășirile pragurilor inferior și superior de evaluare se determină conform anexei nr. 4 secțiunea B.

Art. 12. — Criteriile de clasificare și amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a dioxidului de azot și oxizilor de azot sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea A.

Art. 13. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurători în puncte fixe ale concentrațiilor de dioxid de azot și oxizi de azot se determină conform anexei nr. 3 secțiunea A.

Art. 14. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de azot și oxizi de azot sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.1.

SECȚIUNEA 3**Pulberile în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5})**

Art. 15. — Valorile limită ale concentrațiilor de PM₁₀ în aerul înconjurător, termenele pentru atingerea valorilor limită și marjele de toleranță corespunzătoare sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. A.3.

Art. 16. — Pragurile superior și inferior de evaluare a PM₁₀ sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea E pct. E.3. Depășirea pragurilor superior și inferior de evaluare se determină conform anexei nr. 4 secțiunea B.

Art. 17. — Criteriile de clasificare și amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurători în puncte fixe ale pulberilor în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}) sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea A.

Art. 18. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurători în puncte fixe ale pulberilor în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}) se determină conform anexei nr. 3 secțiunea A.

Art. 19. — Rețeaua națională de monitorizare a calității aerului include măsurarea în puncte fixe a PM_{2,5}. Stațiile în care se măsoară PM_{2,5} constau în puncte reprezentative pentru nivelul regional și local. Stațiile de măsurare în puncte fixe a PM_{2,5} se amplasează, pe cât posibil, în aceleași puncte cu stațiile de măsurare în puncte fixe a PM₁₀.

Art. 20. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de PM₁₀ și PM_{2,5} sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.1.

SECȚIUNEA 4**Plumbul**

Art. 21. — Valorile limită pentru concentrațiile de plumb în aerul înconjurător, termenele pentru atingerea valorilor limită și marjele de toleranță corespunzătoare sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. A.4.

Art. 22. — Pragurile superior și inferior de evaluare pentru plumb sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea E pct. E.4. Depășirea pragurilor superior și inferior de evaluare se determină conform anexei nr. 4 secțiunea B.

Art. 23. — Criteriile de clasificare și amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a plumbului sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea A.

Art. 24. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a plumbului se determină conform anexei nr. 3 secțiunea A.

Art. 25. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de plumb sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.1.

SECȚIUNEA 5**Benzenul**

Art. 26. — Valorile limită pentru concentrațiile de benzen în aerul înconjurător, termenele pentru atingerea valorilor limită și marjele de toleranță corespunzătoare sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. A.5.

Art. 27. — Pragurile superior și inferior de evaluare a concentrațiilor de benzen sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea E pct. E.5. Depășirea pragului superior sau inferior de evaluare se determină conform anexei nr. 4 secțiunea B.

Art. 28. — Criteriile de clasificare și amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a benzenului sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea A.

Art. 29. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a benzenului se determină conform anexei nr. 3 secțiunea A.

Art. 30. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de benzen sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.2.

SECȚIUNEA 6**Monoxidul de carbon**

Art. 31. — Valorile limită pentru concentrațiile de monoxid de carbon în aerul înconjurător, termenele pentru atingerea valorilor limită și marjele de toleranță corespunzătoare sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A pct. A.6.

Art. 32. — Pragurile superior și inferior de evaluare pentru monoxidul de carbon sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea E pct. E.6. Depășirea pragului superior sau inferior de evaluare se determină conform anexei nr. 4 secțiunea B.

Art. 33. — Criteriile de clasificare și amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a monoxidului de carbon sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea A.

Art. 34. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a monoxidului de carbon se determină conform anexei nr. 3 secțiunea A.

Art. 35. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de monoxid de carbon sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.2.

SECȚIUNEA 7**Ozonul**

Art. 36. — (1) Valorile-țintă pentru anul 2010 ale concentrațiilor de ozon în aerul înconjurător sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea B pct. B.1.

(2) Obiectivele pe termen lung privind ozonul în aerul înconjurător sunt prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea B pct. B.2. Anul 2020 reprezintă anul de referință pentru atingerea obiectivelor pe termen lung.

Art. 37. — Pragul de alertă pentru ozon în aerul înconjurător este prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea C pct. C.3.

Art. 38. — Pragul de informare pentru ozon în aerul înconjurător este prevăzut în anexa nr. 1 secțiunea D.

Art. 39. — Criteriile de clasificare și amplasare a stațiilor de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a ozonului sunt prevăzute în anexa nr. 2 secțiunea B.

Art. 40. — Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurarea în puncte fixe a nivelurilor de ozon se determină conform anexei nr. 3 secțiunea B.

Art. 41. — Obiectivele de calitate a datelor pentru evaluarea concentrațiilor de ozon sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.3.

CAPITOLUL III**Evaluarea concentrațiilor****SECȚIUNEA 1****Măsurarea în puncte fixe**

Art. 42. — (1) Măsurarea în puncte fixe a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, a pulberilor în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumbului, benzenului și monoxidului de carbon cu ajutorul metodelor specificate în anexa nr. 5 este obligatorie pentru toate aglomerările și toate zonele în care este depășit pragul superior de evaluare.

(2) Măsurătorile specificate la alin. (1) pot fi completate cu tehnici de modelare pentru a oferi nivelul adecvat de informații privind calitatea aerului.

(3) Pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, PM_{10} , plumb, benzen și monoxid de carbon se pot folosi combinat măsurători și tehnici de modelare pentru evaluarea calității aerului acolo unde nivelurile acestor poluanți se situează între valorile pragului superior și ale pragului inferior de evaluare.

(4) Dacă nivelurile de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, PM_{10} , plumb, benzen și monoxid de carbon se situează sub valoarea pragului inferior de evaluare, pentru evaluarea lor se pot utiliza exclusiv metodele de modelare și estimare obiectivă. Prevederea nu se aplică în aglomerări în cazul dioxidului de sulf și al dioxidului de azot, nici în ceea ce privește dioxidul de azot în situațiile în care este necesară măsurarea acestuia ca precursor al ozonului.

(5) Măsurătorile prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează în puncte fixe fie continuu, fie prin prelevări aleatorii. Numărul și continuitatea măsurătorilor trebuie să respecte obiectivele de calitate a datelor conținute în anexa nr. 4 secțiunea A.

Art. 43. — În zonele și aglomerările în care informațiile din măsurătorile în puncte fixe ale concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM_{10} și $PM_{2,5}$), plumb, benzen și monoxid de carbon sunt completate cu informații din alte surse, ca de exemplu: măsurători indicative ale calității aerului, inventare de emisii împreună cu metode de modelare, numărul de stații ce trebuie instalate și rezoluția spațială pentru celelalte tehnici trebuie să fie suficiente pentru determinarea nivelurilor de poluanți în conformitate cu anexa nr. 3 secțiunea A și anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.1 și A.2.

Art. 44. — (1) Ministerul Apelor și Protecției Mediului poate aproba efectuarea de măsurători aleatorii ale pulberilor în suspensie (PM_{10} și $PM_{2,5}$) și plumbului, în locul celor continue, dacă se poate demonstra că incertitudinea pe intervalul de încredere de 95%, referitor la măsurătorile continue, este sub 10%.

(2) Ministerul Apelor și Protecției Mediului poate aproba efectuarea de măsurători aleatorii pentru benzen, în locul celor continue, dacă se poate demonstra că incertitudinea, inclusiv incertitudinea datorată prelevării aleatorii, este sub 25%.

(3) Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.N.C.D.P.M. București, denumit în continuare I.N.C.D.P.M., este instituit responsabil să demonstreze îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) și (2), cu respectarea ghidurilor europene în materie, și pentru furnizarea documentării aferente.

(4) Măsurătorile aleatorii trebuie extinse uniform pe tot parcursul unui an.

Art. 45. — (1) În zonele și aglomerările în care, în cursul oricărui dintre cei 5 ani anteriori de măsurători, concentrațiile de ozon au depășit o valoare a obiectivului pe termen lung, măsurarea continuă în puncte fixe este obligatorie.

(2) În cazul în care datele disponibile nu acoperă 5 ani în vederea determinării depășirilor obiectivului pe termen lung, se pot folosi combinat date obținute din campanii de măsurători de scurtă durată în perioade și locuri considerate tipice pentru cele mai mari niveluri de poluare și rezultatele obținute din inventarierea emisiilor și modelarea matematică.

(3) La minimum 50% din stațiile de prelevare pentru ozon se fac, de asemenea, măsurători de dioxid de azot conform anexei nr. 3 secțiunea B. Măsurarea dioxidului de azot se face continuu, cu excepția stațiilor de fond rural,

definite în anexa nr. 2 secțiunea B, unde se pot folosi și alte metode de măsurare.

(4) În zonele și aglomerările în care informațiile de la punctele de prelevare pentru măsurători în puncte fixe ale concentrațiilor de ozon sunt completate cu informații din modelare și/sau măsurători indicative, numărul total de stații de prelevare specificat în anexa nr. 3 secțiunea B poate fi redus în următoarele condiții:

a) metodele de prelevare să asigure un nivel de informații adecvat pentru evaluarea calității aerului în raport cu valorile-țintă, pragul de alertă și pragul de informare;

b) numărul punctelor de prelevare ce trebuie instalate și rezoluția spațială a celorlalte tehnici să fie suficiente pentru determinarea concentrațiilor de ozon ce trebuie stabilite conform obiectivelor de calitate a datelor specificate în anexa nr. 4 secțiunea A pct. A.3 și să conducă la rezultate ale evaluării conform prevederilor art. 65;

c) numărul punctelor de prelevare din fiecare zonă sau aglomerare să fie de cel puțin un punct de prelevare la 2 milioane de locuitori sau unul la 50.000 km^2 , în funcție de varianta de calcul din care rezultă un număr mai mare de stații de prelevare;

d) fiecare zonă sau aglomerare să conțină cel puțin un punct de prelevare;

e) dioxidul de azot să fie măsurat în toate punctele de prelevare, cu excepția stațiilor de fond rural.

(5) Pentru cazurile prevăzute la alin. (4), în evaluarea calității aerului în raport cu valorile-țintă se iau în calcul rezultatele modelării matematice și/sau ale măsurătorilor indicative.

(6) În zonele și aglomerările în care, în cursul fiecăruia dintre cei 5 ani anteriori de măsurători, concentrațiile de ozon s-au situat sub valoarea obiectivelor pe termen lung, numărul de stații de măsurare continuă se determină conform anexei nr. 3 secțiunea B.

(7) Pe teritoriul României trebuie instalată și exploatată cel puțin o stație care să furnizeze date privind concentrațiile substanțelor precursorale ale ozonului, conform listei prevăzute în anexa nr. 6. Numărul și amplasarea acestor stații în care se măsoară substanțele precursorale ale ozonului se stabilesc ținându-se seama de obiectivele, metodele și recomandările prevăzute în anexa nr. 6.

(8) Strategia de măsurare a substanțelor precursorale ale ozonului trebuie să țină seama de cerințele existente la nivelul Uniunii Europene și de Programul concertat de supraveghere și de evaluare a transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP).

Art. 46. — (1) În fiecare zonă și aglomerare, în care măsurătorile în puncte fixe sunt obligatorii și reprezintă unica sursă de date privind concentrațiile de poluanți atmosferici reglementați prin prezentul normativ, numărul minim al punctelor de prelevare necesar a fi instalate pentru măsurarea în puncte fixe a concentrațiilor se determină potrivit anexei nr. 3.

(2) În fiecare aglomerare se instalează cel puțin o stație de măsurare în puncte fixe a concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și ozon în aerul înconjurător, indiferent de nivelul concentrațiilor acestor poluanți atmosferici, măsurate în aglomerarea respectivă, și chiar dacă pot fi folosite informațiile suplimentare prevăzute la art. 43 și la art. 45 alin. (2) și (4).

SECȚIUNEA 2

Metode de evaluare

Art. 47. — (1) Metodele de referință pentru evaluarea concentrațiilor poluanților atmosferici reglementați prin prezentul normativ sunt prevăzute în anexa nr. 5 secțiunea A.

(2) Metoda provizorie de referință pentru prelevarea și analiza PM_{2,5} va fi stabilită de I.N.C.D.P.M. până la data de 1 iulie 2003, pe baza ghidurilor europene în materie. Metoda provizorie de referință se aplică până la momentul standardizării metodei de referință de către Comitetul European pentru Standardizare.

Art. 48. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2005 este obligatorie utilizarea exclusivă a metodelor de referință pentru evaluarea calității aerului, prevăzute în anexa nr. 5 secțiunea A, sau a metodelor echivalente.

(2) Instituția competentă pentru stabilirea echivalenței unei metode de evaluare a calității aerului cu metoda de referință prevăzută în anexa nr. 5 secțiunea A este Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului din cadrul I.N.C.D.P.M.

(3) Demonstrarea echivalenței unei metode de evaluare a calității aerului cu metoda de referință prevăzută în anexa nr. 5 se stabilește urmărindu-se ghidurile Uniunii Europene în domeniu.

Art. 49. — (1) Laboratoarele de analiză a calității aerului autorizate conform prevederilor legale la momentul intrării în vigoare a dispozițiilor prezentului normativ pot utiliza și alte metode de evaluare până la momentul echipării corespunzătoare, care să permită folosirea metodelor de referință prevăzute la art. 47 și 48.

(2) În vederea autorizării laboratoarele de analiză a calității aerului, ce se înființează ulterior intrării în vigoare a dispozițiilor prezentului normativ, trebuie să se doteze corespunzător pentru a putea folosi metodele de referință prevăzute în anexa nr. 5 secțiunea A sau metodele echivalente aprobate de Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului din cadrul I.N.C.D.P.M., nefiind permisă utilizarea altor metode.

Art. 50. — (1) Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului din cadrul I.N.C.D.P.M. stabilește și actualizează caracteristicile echipamentelor acceptabile pentru achiziționare și utilizare în Rețeaua națională de monitorizare a calității aerului, pe baza metodelor de evaluare prevăzute la art. 47, 48 și 51.

(2) Ministerul Apelor și Protecției Mediului aprobă lista menționată la alin. (1) și o publică anual nu mai târziu de data de 31 ianuarie. Această listă se revizuieste ori de câte ori este necesar pentru a reflecta evoluția cunoștințelor științifice și progresul tehnologic în domeniu.

SECȚIUNEA 3

Măsurători indicative

Art. 51. — (1) Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului din cadrul I.N.C.D.P.M. stabilește și actualizează instrucțiunile și metodele aprobate pentru măsurătorile indicative conform ghidurilor și practicii Uniunii Europene în domeniu.

(2) Obiectivele de calitate a datelor pentru măsurătorile indicative sunt prevăzute în anexa nr. 4.

SECȚIUNEA 4

Inventarul emisiilor

Art. 52. — (1) Inventarele de emisii ce se utilizează pentru modelare în vederea evaluării calității aerului înconjurător se elaborează potrivit metodologiilor aprobate de Ministerul Apelor și Protecției Mediului.

(2) Inventarele prevăzute la alin. (1) se utilizează la actualizarea inventarului național de emisii.

SECȚIUNEA 5

Date meteorologice

Art. 53. — (1) Măsurători meteorologice continue se efectuează în fiecare aglomerare la cel puțin o stație fixă reprezentativă pentru condițiile de dispersie atmosferică de fond urban, cu reprezentativitate la scară kilometrică a câmpurilor de vânt, astfel încât datele să poată fi utilizate pentru modelarea calității aerului.

(2) Selectarea stațiilor la care să se efectueze măsurătorile meteorologice prevăzute la alin. (1) se face în comun de către I.N.C.D.P.M. și Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie, denumit în continuare *INMH*, și se aprobă de Ministerul Apelor și Protecției Mediului.

(3) În scopurile menționate la alin. (1) se măsoară următorii parametri meteorologici:

- a) direcția vântului;
- b) viteza vântului;
- c) temperatura aerului;
- d) umiditatea relativă;
- e) presiunea atmosferică;
- f) radiația solară globală;
- g) gradientul vertical de temperatură;
- h) precipitații.

(4) Instrumentele meteorologice trebuie amplasate și întreținute conform instrucțiunilor stabilite de *INMH* în cooperare cu I.N.C.D.P.M., potrivit ghidurilor Uniunii Europene în domeniu.

(5) Datele meteorologice de la stațiile menționate la alin. (1) se transmit orar la autoritatea teritorială pentru protecția mediului care răspunde de evaluarea calității aerului în aglomerarea respectivă, la I.N.C.D.P.M. și la *INMH*.

SECȚIUNEA 6

Modelare

Art. 54. — (1) Ministerul Apelor și Protecției Mediului, la propunerea I.N.C.D.P.M., aprobă tehnicile de modelare a calității aerului prevăzute la art. 42, 43, 45 și 53. Tehnicile de modelare a calității aerului se stabilesc în conformitate cu standardele Uniunii Europene în domeniu.

(2) Obiectivele de calitate a datelor pentru modelare sunt prevăzute în anexa nr. 4.

SECȚIUNEA 7

Criterii de agregare a datelor și de calculare a parametrilor statistici

Art. 55. — (1) Criteriile de agregare a datelor și de calculare a parametrilor statistici sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea C.

(2) Condițiile standard pentru evaluarea concentrațiilor în aerul înconjurător sunt prevăzute în anexa nr. 4 secțiunea D.

CAPITOLUL IV Informarea publicului

SECȚIUNEA 1

Date de monitorizare de rutină

Art. 56. — (1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului asigură în mod regulat publicului informații actualizate privind concentrațiile de poluanți în aerul încojurător.

(2) Informațiile trebuie furnizate prin intermediul mijloacelor de informare în masă, afișaje, Internet, telex, fax, telefon și alte mijloace disponibile.

Art. 57. — (1) Informațiile privind concentrațiile atmosferice de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot și PM_{10} se actualizează cel puțin zilnic; în cazul valorilor orare ale dioxidului de sulf și dioxidului de azot informațiile se actualizează, ori de câte ori este posibil, din oră în oră; informațiile privind concentrațiile de plumb în atmosferă se actualizează trimestrial.

(2) Informațiile referitoare la concentrațiile de benzen în atmosferă, ca valoare medie pe cele 12 luni anterioare, se actualizează trimestrial și, ori de câte ori este posibil, lunar.

(3) Informațiile cu privire la concentrațiile atmosferice de monoxid de carbon, ca valoare maximă a mediilor curente pe 8 ore, se actualizează cel puțin o dată pe zi și, ori de câte ori este posibil, din oră în oră.

(4) Informațiile privind concentrațiile de ozon în aerul înconjurător se actualizează cel puțin o dată pe zi și, dacă este posibil, la fiecare oră.

Art. 58. — (1) Informațiile menționate la art. 56 trebuie să indice cel puțin orice depășire a concentrațiilor prevăzute ca valori limită, valori-țintă, obiective pe termen lung pentru protecția sănătății, praguri de alertă sau prag de informare, pentru perioadele de mediere stabilite.

(2) Informațiile trebuie să prevadă și o scurtă evaluare comparativ cu valorile limită, pragurile de alertă și pragul de informare, precum și date relevante privind efectele asupra sănătății.

(3) Raportul anual privind starea mediului va cuprinde cu privire la ozon, în domeniul protecției sănătății umane, cel puțin toate depășirile valorilor-țintă, obiectivelor pe termen lung, pragului de alertă și pragului de informare, pentru perioada de mediere relevantă. În domeniul protecției vegetației vor fi indicate toate depășirile valorii-țintă și ale obiectivelor pe termen lung, la care se adaugă, dacă este necesar, o scurtă evaluare a efectelor acestor depășiri asupra vegetației. În raport se includ atât informații și evaluări privind protecția pădurilor, cât și informații privind substanțele precursorale ale ozonului.

(4) Responsabilitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) revine autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului, iar pentru obligațiile prevăzute la alin. (2) responsabilitatea revine I.N.C.D.P.M.

SECȚIUNEA 2

Depășirea pragului de informare și a pragului de alertă

Art. 59. — Orice depășire prognozată sau produsă a pragului de alertă trebuie comunicată de urgență publicului și instituțiilor de îngrijire a sănătății, prin cele mai eficiente medii de informare, de către autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, indicându-se de asemenea măsurile urgente necesare, inclusiv măsurile de protecție a sănătății publice.

Art. 60. — (1) În cazul depășirii pragurilor de alertă pentru dioxid de sulf și dioxid de azot informarea publicului trebuie să cuprindă cel puțin următoarele date:

a) data, ora și locul producerii și motivele acesteia, dacă se cunosc;

b) prognoze privind:

- modificarea concentrațiilor (îmbunătățire, stabilizare sau deteriorare), împreună cu motivele acestei modificări;
- aria geografică afectată;
- durata incidentului;

c) tipul de populație potențial sensibilă la acest incident;

d) precauțiile ce trebuie luate de către populația sensibilă în cauză.

(2) În cazul depășirii sau iminenței depășirii pragului de informare sau a pragului de alertă pentru ozon informarea publicului include cel puțin următoarele date:

a) informații privind depășirile observate:

- locul sau aria afectată de depășire;
- tipul pragului depășit (de alertă sau de informare);
- ora producerii și durata depășirii;
- valoarea maximă a concentrațiilor medii pe o oră și pe 8 ore;

b) prognoza pentru după-amiaza/ziua (zilele) următoare:

- aria geografică a depășirilor preconizate ale pragului de informare/alertă;
- modificările preconizate ale concentrațiilor (îmbunătățire, stabilizare sau deteriorare);

c) informații privind tipul de populație în cauză, efectele posibile asupra sănătății și comportamentul recomandat:

- informații asupra grupurilor de populație expuse riscurilor;
- descrierea simptomelor probabile;
- precauții recomandate populației afectate;
- locul unde pot fi găsite informațiile;

d) informații privind acțiunile preventive de reducere a poluării:

- indicarea grupelor de surse principale;
- recomandări de acțiuni pentru reducerea emisiilor.

Art. 61. — În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 58 alin. (2), art. 59, art. 60 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2) lit. c) și la art. 66 alin. (1) lit. f) și g), autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului colaborează cu autoritățile teritoriale pentru sănătate.

SECȚIUNEA 3

Rezultatele evaluării

Art. 62. — (1) I.N.C.D.P.M. pregătește și publică trimestrial în buletine informative și pe Internet rezultatele evaluării calității aerului la nivel național.

(2) Un rezumat anual al datelor publicate trimestrial în baza alin. (1) se include în Raportul anual privind starea mediului.

Art. 63. — Toate informațiile furnizate publicului potrivit prevederilor art. 56—62 trebuie să fie clare, inteligibile și accesibile.

CAPITOLUL V

Transmiterea și raportarea datelor

SECȚIUNEA 1

Raportarea datelor

Art. 64. — Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului furnizează I.N.C.D.P.M. informațiile cu privire la rețea, stațiile și tehnicile de măsurare conform anexei nr. 7. Informațiile trebuie prezentate anual cel mai târziu până la data de 15 februarie a anului următor.

Art. 65. — (1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului transmit zilnic la I.N.C.D.P.M. informațiile privitoare la concentrațiile de dioxid de sulf, dioxid de azot și

oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen, monoxid de carbon și ozon în aerul înconjurător, conform Regulamentului de funcționare a Sistemului național de evaluare și gestionare integrată a calității aerului.

(2) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului înregistrează și transmit la I.N.C.D.P.M. datele privind concentrațiile de dioxid de sulf calculate în medie pe 10 minute de la stațiile de măsurare reprezentative pentru calitatea aerului din zonele locuite din ariile de influență a surselor pentru care se măsoară concentrații orare.

(3) Pentru stațiile prevăzute la alin. (2) autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului transmit la I.N.C.D.P.M. și numărul concentrațiilor de dioxid de sulf calculate în medie pe 10 minute ce au depășit 500 μg/m³, numărul de zile din anul calendaristic în care s-a întâmplat acest lucru, numărul de zile în care concentrațiile orare de dioxid de sulf au depășit simultan 350 μg/m³ și concentrația maximă înregistrată pe 10 minute.

(4) Datele prevăzute la alin. (2) și (3) se transmit lunar sau, dacă este posibil, o dată cu datele privind concentrațiile orare și vor fi incluse în Raportul anual privind starea mediului.

(5) La raportarea rezultatelor evaluării calității aerului pentru PM_{2,5} se calculează și se raportează următoarele: valoarea mediei aritmetice, medianei, percentilei 98 și a concentrației maxime de PM_{2,5} măsurate pe probe de 24 h prelevate pe durata unui an.

SECȚIUNEA 2

Informații ce se furnizează atunci când măsurătorile în puncte fixe nu sunt singurul mijloc de evaluare

Art. 66. — Pentru zonele sau aglomerările în cadrul cărora se folosesc alte mijloace de evaluare decât măsurătorile în puncte fixe sau ca singure mijloace de

evaluare a calității aerului, pentru a suplimenta informațiile obținute din măsurare, autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului împreună cu I.N.C.D.P.M. pregătesc și transmit Ministerului Apelor și Protecției Mediului următoarele informații:

- descrierea activităților de evaluare efectuate;
- metodele specifice utilizate și descrierea acestora;
- sursele de date și informații;
- descrierea rezultatelor, inclusiv acuratețea și mai ales suprafața regiunii sau, dacă este important, lungimea de drum din cadrul zonei ori aglomerării în care concentrațiile depășesc valorile limită sau, după caz, valorile limită plus marja de toleranță și suprafața regiunii în care concentrațiile depășesc pragul superior sau inferior de evaluare;
- cu privire la ozon, descrierea rezultatelor, inclusiv incertitudinile și mai ales mărimea ariilor din cadrul zonelor sau aglomerărilor în care concentrațiile depășesc obiectivele pe termen lung ori valorile-țintă;
- pentru valorile limită stabilite în vederea protecției sănătății, populațiile expuse la concentrații ce depășesc valorile limită;
- cu privire la ozon, pentru obiectivele pe termen lung sau valorile-țintă stabilite în scopul protecției sănătății, populația potențial expusă la concentrații ce depășesc valorile de prag;
- ori de câte ori este posibil, hărți care să indice distribuția concentrațiilor în fiecare zonă sau aglomerare.

SECȚIUNEA 3

Formular de raportare a rezultatelor evaluării

Art. 67. — Raportarea datelor se va face în formatul aprobat de Ministerul Apelor și Protecției Mediului, în conformitate cu cerințele în domeniu existente la nivelul Uniunii Europene.

*ANEXA Nr. 1
la normativ*

PRAGURI DE CALITATE A AERULUI

A. Valori limită, marje de toleranță și termene limită

A.1. Dioxid de sulf

Valorile limită sunt exprimate în μg/m³. Volumul trebuie exprimat în condiții standard (temperatură de 293 K și presiunea de 101,3 kPa).

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
1. Valoarea limită orară pentru protecția sănătății umane	1 h	350 μg/m ³ ; a nu se depăși de peste 24 de ori într-un an calendaristic	150 μg/m ³ (43%) la data intrării în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie 2004 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2007	1 ianuarie 2007

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
2. Valoarea limită zilnică pentru protecția sănătății umane	24 h	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 3 ori într-un an calendaristic	Nu	1 ianuarie 2007
3. Valoarea limită pentru protecția ecosistemelor	An calendaristic și iarna (1 octombrie—31 martie)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Nu	1 ianuarie 2007

A.2. Dioxid de azot și oxizi de azot

Valorile limită sunt exprimate în $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volumul trebuie exprimat în condiții standard (temperatură de 293 K și presiunea de 101,3 kPa).

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
1. Valoarea limită orară pentru protecția sănătății umane	1 h	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO_2 ; a nu se depăși de peste 18 ori într-un an calendaristic	100 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (50%) la intrarea în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
2. Valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane	An calendaristic	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO_2	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (50%) la intrarea în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
3. Valoarea limită anuală pentru protecția vegetației	An calendaristic	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ NO_x	Nu	1 ianuarie 2007

A.3. Pulberi în suspensie (PM_{10})

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
Faza 1				
1. Valoarea limită zilnică pentru protecția sănătății umane	24 h	50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} ; a nu se depăși de peste 35 de ori într-un an calendaristic	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (50%) la intrarea în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12	1 ianuarie 2007

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
			în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2007	
2. Valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane	An calendaristic	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM ₁₀	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (50%) la intrarea în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2007	1 ianuarie 2007

Faza 2¹⁾

1. Valoarea limită zilnică pentru protecția sănătății umane	24 h	50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM ₁₀ ; a nu se depăși de peste 7 ori într-un an calendaristic	Se derivă din date și este echivalentă cu valoarea limită din faza 1	1 ianuarie 2010
2. Valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane	An calendaristic	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM ₁₀	10 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (50%) la 1 ianuarie 2007, redusă apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010

A.4. Plumb

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
Valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane	An calendaristic	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ¹⁾	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (100%) la intrarea în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2007 sau 1 ianuarie 2010 în imediata vecinătate a surselor punctuale specifice	1 ianuarie 2007 sau 1 ianuarie 2010 în imediata vecinătate a surselor specifice industriale situate pe amplasamente contaminate de decenii de activitate industrială

¹⁾ Valori limită indicative ce se revizuiesc în baza noilor informații privind efectele asupra sănătății și mediului, fezabilității tehnice și experienței de aplicare a valorilor limită din faza 1.

A.5. Benzen

Valoarea limită este exprimată în $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volumul trebuie exprimat în condiții standard (temperatura de 293 K și presiunea de 101,3 kPa).

	Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
Valoarea limită pentru protecția sănătății umane	An calendaristic	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (100%) la 1 ianuarie 2004, redusă la 1 ianuarie 2007 și apoi din 12 în 12 luni cu $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010

A.6. Monoxid de carbon

Valoarea limită este exprimată în mg/m^3 . Volumul trebuie exprimat în condiții standard (temperatură de 293 K și presiunea de 101,3 kPa).

	Parametrul	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
Valoarea limită pentru protecția sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore	$10 \text{ mg}/\text{m}^3$	$6 \text{ mg}/\text{m}^3$ (60%) la 1 ianuarie 2004, redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu $2 \text{ mg}/\text{m}^3$, pentru a ajunge la 0% la 1 ianuarie 2007	1 ianuarie 2007

Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore se alege prin examinarea mediilor curente pe 8 ore, calculate din datele orare și actualizate din oră în oră. Fiecare medie pe 8 ore astfel calculată este atribuită zilei în care se termină, respectiv: prima perioadă de calcul pentru oricare zi este perioada care începe la ora 17,00 din ziua precedentă și se termină la ora 1,00 în ziua respectivă; ultima perioadă de calcul pentru o zi este perioada de la ora 16,00 la ora 24,00 din ziua respectivă.

B. Valori-țintă și obiective pe termen lung pentru ozon

Toate valorile sunt exprimate în $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volumul trebuie exprimat în următoarele condiții de temperatură și presiune: 293 K și 101,3 kPa.

AOT40 exprimată în $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \times \text{nr. ore}$ înseamnă suma diferențelor dintre concentrațiile orare ce depășesc $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 părți pe miliard) și $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ pe o perioadă dată, folosind numai valori pe 1 h măsurate zilnic între 8 a.m. și 8 p.m. ora Europei Centrale.

Pentru a putea fi validate datele anuale privind depășirile utilizate pentru verificarea conformării la valorile-țintă și obiectivele pe termen lung de mai jos trebuie să respecte criteriile de agregare a datelor și de calculare a parametrilor statistici, prevăzute în prezentul normativ.

B.1. Valori-țintă

	Parametrul	Valoarea-țintă pentru 2010 ^{a)}
1. Valoarea-țintă pentru protecția sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore ^{b)}	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși peste 25 de zile dintr-un an calendaristic mediat pe 3 ani ^{c)}
2. Valoarea-țintă pentru protecția vegetației	AOT40, calculată din valorile orare de la 1 mai până la 31 iulie	$18.000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{h}$ — valoare mediată pe 5 ani ^{c)}

^{a)} Conformarea la valorile-țintă se va evalua începând cu această dată, respectiv 2010 va fi primul an ale cărui date se vor folosi la stabilirea conformării pe următorii 3 sau 5 ani, după caz.

^{b)} Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore se alege prin examinarea mediilor curente pe 8 ore, calculate din date orare și actualizate din oră în oră. Fiecare medie pe 8 ore astfel calculată se înscrie pentru ziua în care intervalul s-a încheiat, respectiv prima perioadă de calcul pentru o zi începe la ora 17,00 din ziua anterioară și se termină la ora 1,00 din ziua respectivă; ultima perioadă de calcul pentru o zi este perioada de la ora 16,00 la ora 24,00 din ziua respectivă.

^{c)} Dacă nu se pot determina mediile pe 3 sau 5 ani pe baza unui set complet de date anuale consecutive, minimul de date pe un an necesare verificării conformării la valorile-țintă va fi după cum urmează:

- pentru valoarea-țintă pentru protecția sănătății umane: datele valabile pe un an;
- pentru valoarea-țintă pentru protecția vegetației: datele valabile pe 3 ani.

B.2. Obiectivele pe termen lung

	Parametrul	Obiectivul pe termen lung
Obiectivul pe termen lung pentru protecția sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore dintr-un an calendaristic	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Obiectivul pe termen lung pentru protecția vegetației	AOT40, calculată din valorile orare din mai până în iulie	6.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

C. Praguri de alertă**C.1. Dioxid de sulf**

500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ măsurat timp de 3 ore consecutive în puncte reprezentative pentru calitatea aerului, pe o suprafață de cel puțin 100 km^2 sau pentru o întreagă zonă sau aglomerare, depinde care este mai mică

C.2. Dioxid de azot

400 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ măsurat timp de 3 ore consecutive în puncte reprezentative pentru calitatea aerului, pe o suprafață de cel puțin 100 km^2 sau pentru o întreagă zonă sau aglomerare, depinde care este mai mică

C.3. Ozon

	Parametrul	Pragul
Pragul de alertă	Media pe 1 h	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

Depășirea acestui prag trebuie să fie măsurată sau prognozată timp de 3 ore consecutive.

D. Pragul de informare pentru ozon

	Parametrul	Pragul
Pragul de informare	Media pe 1 h	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

E. Pragurile superior și inferior de evaluare**E.1. Dioxid de sulf**

	Protecția sănătății	Protecția ecosistemelor
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea limită pe 24 h (75 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 3 ori într-un an calendaristic)	60% din valoarea limită de iarnă (12 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea limită pe 24 h (50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 3 ori într-un an calendaristic)	40% din valoarea limită de iarnă (8 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

E.2. Dioxid de azot și oxizi de azot

	Valoarea limită orară pentru protecția sănătății umane (NO_2)	Valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane (NO_2)	Valoarea limită anuală pentru protecția vegetației (NO_x)
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (140 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 18 ori într-un an calendaristic)	80% din valoarea limită (32 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	80% din valoarea limită (24 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (100 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 18 ori într-un an calendaristic)	65% din valoarea limită (26 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	65% din valoarea limită (19,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

E.3. Pulberi în suspensie (PM_{10})

Pragurile superior și inferior de evaluare pentru PM_{10} se bazează pe valorile limită indicative pentru 1 ianuarie 2010.

	Media pe 24 h	Media anuală
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea limită (30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 7 ori într-un an calendaristic)	70% din valoarea limită (14 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea limită (20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$; a nu se depăși de peste 7 ori într-un an calendaristic)	50% din valoarea limită (10 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

E.4. Plumb

Media anuală	
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (0,35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (0,25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

E.5. Benzen

Media anuală	
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (3,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea limită (2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

E.6. Monoxid de carbon

Media pe 8 ore	
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (7 mg/m^3)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (5 mg/m^3)

*ANEXA Nr. 2
la normativ*

Amplasarea stațiilor de măsurare în puncte fixe — criteriile de clasificare și amplasare a punctelor de prelevare pentru măsurarea concentrațiilor

A. Pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberi în suspensie (PM_{10} și $\text{PM}_{2,5}$), plumb, benzen și monoxid de carbon

A.1. Amplasarea la macroscară

a) Protecția sănătății umane

Stațiile de prelevare orientate spre protecția sănătății umane se amplasează:

(i) astfel încât să furnizeze date privind ariile din interiorul zonelor și aglomerărilor în care apar concentrațiile cele mai mari la care poate fi expusă populația, în mod direct sau indirect, pe o perioadă direct legată de perioada de mediere a valorii (valorilor) limită;

(ii) astfel încât să furnizeze date privind nivelurile din alte perimetre (arii) ale zonelor și aglomerărilor reprezentative din punct de vedere al expunerii populației.

În general, stațiile de prelevare se amplasează astfel încât să se evite măsurarea unor micromedii din imediata vecinătate. De regulă, o stație de prelevare se amplasează astfel încât să fie reprezentativă pentru calitatea aerului într-o arie înconjurătoare de cel puțin 200 m^2 , în cazul stațiilor orientate pe trafic, și de mai mulți kilometri pătrați în cazul stațiilor de fond urban.

Stațiile de prelevare trebuie, de asemenea, să fie reprezentative, ori de câte ori este posibil, pentru puncte asemănătoare care nu se află în imediata lor vecinătate.

b) *Protecția ecosistemelor și vegetației — referitor la măsurarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, plumb și pulberi în suspensie (PM_{10} și $\text{PM}_{2,5}$)*

Punctele de prelevare orientate spre protecția ecosistemelor sau vegetației se amplasează la peste 20 km distanță de aglomerări și la peste 5 km de alte arii construite, instalații industriale sau autostrăzi. De exemplu, un punct de prelevare se amplasează astfel încât să fie reprezentativ pentru calitatea aerului pe o arie înconjurătoare de cel puțin 1.000 km^2 . O stație de prelevare poate fi amplasată la o distanță mai mică sau astfel încât să fie reprezentativă pentru calitatea aerului pe o arie mai mică, în raport cu condițiile geografice.

A.2. Amplasarea la microscară

Se ține cont de următoarele criterii:

a) fluxul de aer în jurul orificiului de admisie al sondei să nu fie limitat sau obstrucționat de elemente care să

afecteze circulația aerului în apropierea sondei (în mod normal, la câțiva metri distanță de clădiri, balcoane, copaci sau alte obstacole și la cel puțin 0,5 m distanță de cea mai apropiată clădire în cazul stațiilor de prelevare orientate în vederea evaluării calității aerului la fațada clădirii);

b) în general orificiul de admisie al instrumentului de prelevare să se afle între 1,5 m (înălțimea de respirație) și 4 m distanță față de sol. În alte cazuri pot fi necesare poziționări la înălțime mai mare (de până la 8 m). Acestea sunt indicate și dacă stația este reprezentativă pentru o arie mai mare;

c) orificiul de admisie al sondei să nu se amplaseze în apropierea surselor, pentru a se evita captarea directă a emisiilor neamestecate cu aerul înconjurător;

d) orificiul de ieșire al sondei să se amplaseze astfel încât să se evite recircularea aerului înapoi prin orificiul de admisie;

e) amplasarea stațiilor orientate pe trafic:

1. pentru toți poluanții aceste puncte de prelevare să fie la cel puțin 25 m distanță de marginea intersecțiilor mari și la cel puțin 4 m de axul celei mai apropiate benzi de circulație;

2. pentru dioxidul de azot și monoxidul de carbon orificiile de admisie să se găsească la cel mult 5 m distanță de bordură;

3. pentru pulberi în suspensie (PM_{10} și $\text{PM}_{2,5}$), plumb și benzen orificiile de admisie se poziționează astfel încât să fie reprezentative pentru calitatea aerului la fațada clădirii.

Se folosesc, de asemenea, și următorii factori:

a) surse de interferență;

b) securitate;

c) acces;

d) accesibilitatea la energia electrică și la legăturile telefonice;

e) vizibilitatea amplasamentului în raport cu împrejurimile;

f) siguranța publicului și a operatorilor;

g) avantajele coamplasării stațiilor de prelevare pentru mai mulți poluanți;

h) planurile de urbanism.

B. Ozon**B.1. Amplasarea la macroscară**

Tipul stației	Obiectivele măsurătorilor	Reprezentativitate ^{a)}	Criterii de amplasare la macroscară
URBAN	Protecția sănătății umane: pentru evaluarea expunerii populației urbane la ozon, respectiv acolo unde atât densitatea populației, cât și concentrația de ozon sunt mari și reprezentative pentru expunerea populației	Câteva km ²	<p>Departate de sursele de emisii locale, ca de exemplu: trafic, stații de benzină etc.</p> <p>Locuri ventilate unde pot fi măsurate niveluri de concentrații ale amestecurilor de poluanți</p> <p>Amplasamente, ca de exemplu: arii rezidențiale sau comerciale din orașe, parcuri (departate de copaci), străzi mari sau piețe slab sau deloc circulat, spații deschise caracteristice localurilor de învățământ, sport sau recreere</p>
SUBURBAN	Protecția sănătății umane și vegetației: pentru evaluarea expunerii populației și vegetației de la marginea unei aglomerări, acolo unde pot apărea cele mai mari niveluri de ozon la care pot fi expuse populația și vegetația, în mod direct sau indirect	Câteva zeci de km ²	<p>La oarecare distanță de aria de emisii maxime, în direcția/direcțiile vântului dominant asociate condițiilor favorabile formării ozonului</p> <p>Acolo unde populația, recoltele sensibile sau ecosistemele naturale aflate la limita exterioară a unei aglomerări sunt expuse la concentrații mari de ozon</p> <p>Acolo unde este cazul, unele stații suburbane și pe direcția opusă vântului dominant față de ariile de maximă concentrație, pentru a determina nivelurile de fond regional ale ozonului</p>
RURAL	Protecția sănătății umane și vegetației: pentru evaluarea expunerii populației, recoltelor sensibile sau a ecosistemelor naturale la concentrații de ozon la scară subregională	Niveluri subregionale (câteva km ²)	<p>Stațiile pot fi amplasate în mici așezări și/sau arii cu ecosisteme naturale, păduri sau culturi agricole</p> <p>Reprezentative pentru ozon, departate de influența surselor locale de emisii din imediata vecinătate, ca de exemplu, instalații industriale și drumuri</p> <p>În spații deschise, dar nu pe vârfuri de munți înalți</p>
FOND RURAL	Protecția sănătății umane și vegetației: pentru evaluarea expunerii recoltelor sau ecosistemelor naturale la concentrații de ozon la scară regională, precum și a expunerii populației	Nivel regional/ național/ continental Între 1.000 și 10.000 km ²	<p>Stații amplasate în zone cu densitate mică a populației, de exemplu cu ecosisteme naturale, păduri, departate de ariile urbane sau industriale și de sursele locale de emisii</p> <p>De evitat locurile unde există condiții locale de formare a inversiunii la nivelul solului, ca și vârfurile de munți înalți</p> <p>Nu sunt recomandate locurile de pe litoral cu cicluri diurne eoliene pronunțate, cu caracter local</p>

^{a)} Ori de câte ori este posibil, punctele de prelevare trebuie să fie reprezentative pentru puncte similare ce nu se află în imediata lor vecinătate.

Pentru stațiile rurale și de fond rural se ține seama, după caz, de coordonarea cu cerințele Uniunii Europene de monitorizare privind protecția pădurilor față de poluarea atmosferică.

B.2. Amplasarea la microscară

Se ține cont de următoarele criterii:

a) Fluxul de aer din jurul orificiului de admisie al sondei de prelevare trebuie să fie neobstrucționat (liber pe un arc de minimum 270°), fără obstacole care să afecteze circulația aerului în vecinătatea sondei, respectiv la o distanță

față de clădiri, balcoane, copaci și alte obstacole de peste dublul înălțimii cu care obstacolul se ridică deasupra sondei.

b) În general, orificiul de admisie al sondei trebuie să fie amplasat între 1,5 m (zona de respirație) și 4 m distanță față de sol. Stațiile urbane sau din zonele împădurite pot fi plasate în unele cazuri la înălțimi mai mari.

c) Sonda de admisie trebuie să fie plasată la distanță apreciabilă față de surse, precum coșuri de furnal sau de incinerator, și la peste 10 m de cel mai apropiat drum, distanța crescând în funcție de intensitatea traficului.

d) Orificiul de ieșire al sondei se amplasează astfel încât să se evite recircularea aerului înapoi în orificiul de admisie.

Se folosesc, de asemenea, și următorii factori:

- a) surse de interferență;
- b) securitate;
- c) acces;
- d) accesibilitatea la energia electrică și la legăturile telefonice;
- e) vizibilitatea amplasamentului în raport cu împrejurimile;
- f) siguranța publicului și a operatorilor;
- g) oportunitatea amplasării laolaltă a stațiilor de prelevare pentru poluanți diferiți;

h) planurile de urbanism.

C. Documentarea și analiza selectării amplasamentelor

Procedurile de selectare a amplasamentelor trebuie să fie complet documentate în faza de clasificare prin mijloace ca: fotografiile pe coordonate geografice ale împrejurimilor și o hartă detaliată. Amplasamentele se revizuiesc la intervale regulate, cu repetarea documentației pentru a verifica respectarea în continuare a criteriilor de selecție.

În cazul stațiilor de monitorizare a ozonului sunt necesare o analiză și interpretare corespunzătoare a datelor de monitorizare în contextul proceselor meteorologice și fotochimice care afectează concentrațiile de ozon măsurate în punctul respectiv.

ANEXA Nr. 3

la normativ

Criteria de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru stațiile de măsurare în puncte fixe

A. Pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, plumb, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), benzen și monoxid de carbon

A.1. Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurători în puncte fixe pentru verificarea conformării cu valorile limită pentru protecția sănătății umane și cu pragurile de alertă în zonele și aglomerările în care măsurătorile în puncte fixe sunt singura sursă de informații

a) Surse difuze

Populația zonei sau aglomerării (mii locuitori)	În cazul în care concentrațiile depășesc pragul superior de evaluare	În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragul superior și cel inferior de evaluare	Pentru SO ₂ și NO ₂ , în aglomerări în care concentrațiile maxime sunt sub pragul inferior de evaluare
0—249	1	1	Nu este cazul
250—499	2	1	1
500—749	2	1	1
750—999	3	1	1
1.000—1.499	4	2	1
1.500—1.999	5	2	1
2.000—2.749	6	3	2
2.750—3.749	7	3	2
3.750—4.749	8	4	2
4.750—5.999	9	4	2
≥ 6.000	10	5	3

Pentru dioxid de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), benzen și monoxid de carbon se includ cel puțin o stație de fond urban și una de trafic, dacă astfel nu crește numărul stațiilor

b) Surse punctuale

Pentru evaluarea concentrațiilor în apropierea surselor punctuale numărul punctelor de prelevare pentru măsurători în puncte fixe se calculează pe baza densității emisiilor, a tipurilor de distribuție probabilă a poluării atmosferice și a expunerii potențiale a populației.

A.2. Protecția ecosistemelor și vegetației — referitor la măsurarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}) și plumb

Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurători în puncte fixe în vederea evaluării conformării cu valorile limită pentru ecosistemele și vegetația din regiunile lipsite de aglomerări:

În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare	În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragul superior și cel inferior de evaluare
1 stație la fiecare 20.000 km ²	1 stație la fiecare 40.000 km ²

B. Ozon

B.1. Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurători continue în puncte fixe pentru evaluarea calității aerului din punct de vedere al conformării la valorile-țintă, obiectivele pe termen lung și pragurile de alertă și de informare acolo unde măsurătorile în puncte fixe sunt singura sursă de informații

Populația (x 1.000)	Aglomerări (urban și suburban) ^{a)}	Alte zone (suburban și rural) ^{a)}	Fond rural
0—249		1	1 stație/50.000 km ² ca densitate medie pentru toate zonele din țară ^{b)}
250—499	1	2	
500—999	2	2	
1.000—1.499	3	3	
1.500—1.999	3	4	
2.000—2.749	4	5	
2.750—3.749	5	6	
>3.750	1 stație în plus la 2 milioane locuitori	1 stație în plus la 2 milioane locuitori	

^{a)} Cel puțin 1 stație în ariile suburbane, unde poate apărea cea mai mare expunere a populației. În aglomerări cel puțin 50% dintre stații se amplasează în arii suburbane.

^{b)} Se recomandă 1 stație la 25.000 km² pentru zonele cu teren complex.

B.2. Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurători în puncte fixe în zonele și aglomerările unde sunt atinse obiectivele pe termen lung

Numărul stațiilor de prelevare pentru ozon trebuie ca, împreună cu alte mijloace suplimentare de evaluare a calității aerului, cum ar fi modelarea și amplasarea împreună cu stațiile pentru măsurarea dioxidului de azot, să fie suficient pentru a permite evaluarea tendințelor poluării cu ozon și pentru a verifica conformarea cu obiectivele pe termen lung. Numărul stațiilor amplasate în aglomerări și în alte zone poate fi redus la o treime față de cel specificat la pct. B.1.

Acolo unde informațiile de la stațiile de măsurare în puncte fixe sunt singura sursă de informații, trebuie menținută cel puțin o stație de monitorizare. Dacă în urma reducerii numărului de stații într-o zonă nu ar mai rămâne nici o stație, atunci, prin coordonare cu numărul de stații din zonele învecinate, trebuie să se asigure o evaluare adecvată a concentrațiilor de ozon în raport cu obiectivele pe termen lung.

Numărul stațiilor de fond rural trebuie să fie de 1 la 100.000 km².

*ANEXA Nr. 4
la normativ*

Obiective de calitate a datelor, metode de determinare a depășirilor și alte statistici

A. Obiective de calitate a datelor

A.1. Pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}) și plumb

Programele de asigurare a calității stabilesc următoarele obiective de calitate a datelor pentru acuratețea obligatorie a metodelor de evaluare, timpul minim de acoperire cu date și captura de date din măsurători:

	Dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot	Pulberi în suspensie (PM ₁₀ și PM _{2,5}) și plumb
Măsurători continue în puncte fixe		
Incertitudine	15%	25%
Captură minimă de date	90%	90%
Măsurători indicative		
Incertitudine	25%	50%
Captură minimă de date	90%	90%

	Dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot	Pulberi în suspensie (PM ₁₀ și PM _{2,5}) și plumb
Timpul minim acoperit	14% (o măsurare aleatorie pe săptămână, distribuită uniform pe parcursul unui an, sau 8 săptămâni distribuite uniform pe parcursul unui an)	14% (o măsurare aleatorie pe săptămână, distribuită uniform pe parcursul unui an, sau 8 săptămâni distribuite uniform pe parcursul unui an)
Modelare		
Incertitudine pentru:		
Medii orare	50—60%	—
Medii zilnice	50%	—
Medii anuale	30%	50%
Estimare obiectivă		
Incertitudine	75%	100%

Incertitudinea metodelor de măsurare (pe un interval de încredere de 95%) se evaluează conform principiilor conținute în Ghidul de exprimare a incertitudinii măsurătorilor (ISO 1993) sau în metodologia ISO 5725-1 „Acuratețea (realitate și precizie) metodelor de măsurare și a rezultatelor“ (1994) sau echivalent.

Procentele din tabel sunt date ca repere în raport cu valorile concentrațiilor individuale calculate ca medii pe intervalul de timp asociat valorii limită, pentru un interval de încredere de 95%. Incertitudinea măsurătorilor continue în puncte fixe se interpretează ca aplicabilă în domeniul de concentrații utilizat pentru valoarea de prag corespunzătoare.

Incertitudinea pentru modelare și estimare obiectivă se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrații măsurate și calculate pe perioada asociată valorii de prag corespunzătoare, fără a ține seama de momentul când au loc aceste evenimente.

Cerințele privind captura minimă de date și timpul minim acoperit nu includ pierderile de date datorate calibrărilor periodice sau lucrărilor normale de întreținere a instrumentelor.

A.2. Pentru benzen și monoxid de carbon

Programele de asigurare a calității stabilesc următoarele obiective de calitate a datelor privind acuratețea obligatorie a metodelor de evaluare, timpul minim acoperit și captura de date din instrumente.

	Benzen	Monoxid de carbon
Măsurători în puncte fixe		
Incertitudine	25%	15%
Captură minimă de date	90%	90%
Timp minim acoperit	35% pentru stații de fond urban și trafic (distribuite în tot cursul anului astfel încât să fie reprezentative pentru diferite condiții de climă și trafic) 90% pentru regiuni industriale	—
Măsurători indicative		
Incertitudine	30%	25%
Captură minimă de date	90%	90%
Timp minim acoperit	14% (o măsurare aleatorie pe săptămână, distribuită uniform în cursul unui an, sau 8 săptămâni distribuite uniform în cursul unui an)	14% (o măsurare aleatorie pe săptămână, distribuită uniform în cursul unui an, sau 8 săptămâni distribuite uniform în cursul unui an)
Modelare		
Incertitudine pentru:		
Medii pe 8 ore	—	50%
Medii anuale	50%	—
Estimare obiectivă		
Incertitudine	100%	75%

Incertitudinea metodelor de măsurare (pe un interval de încredere de 95%) se evaluează conform principiilor conținute în Ghidul de exprimare a incertitudinii măsurătorilor (ISO 1993) sau în metodologia ISO 5725-1 „Acuratețea (realitate și precizie) metodelor de măsurare și a rezultatelor“ (1994) sau echivalent.

Procentele din tabel sunt date ca repere în raport cu valorile concentrațiilor individuale calculate ca medii pe intervalul de timp asociat valorii limită, pentru un interval de încredere de 95%. Incertitudinea măsurătorilor continue în puncte fixe se interpretează ca aplicabilă în domeniul de concentrații utilizat pentru valoarea de prag corespunzătoare.

Incertitudinea pentru modelare și estimare obiectivă se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrații măsurate și calculate pe perioada asociată valorii de prag corespunzătoare, fără a ține seama de momentul când au loc aceste evenimente.

Cerințele privind captura minimă de date și timpul minim acoperit nu includ pierderile de date datorate calibrărilor periodice sau lucrărilor normale de întreținere a instrumentelor.

A.3. Ozon

Următoarele obiective de calitate a datelor privind acuratețea cerută pentru metodele de evaluare, timpul minim acoperit și captura de date din măsurători sunt prevăzute cu caracter orientativ pentru programele de asigurare a calității:

Pentru ozon, NO și NO ₂	
Măsurători continue în puncte fixe	
Incertitudinea măsurătorilor individuale	15%
Captură minimă de date	90% vara 75% iarna
Măsurători indicative	
Incertitudinea măsurătorilor individuale	30%
Captură minimă de date	90%
Timp minim acoperit	>10% vara
Modelare	
Incertitudine pentru:	
Medii orare (ziua)	50%
Maxima zilnică pe 8 ore	50%
Estimare obiectivă	
Incertitudine	75%

Incertitudinea metodelor de măsurare (pe un interval de încredere de 95%) se evaluează conform principiilor conținute în Ghidul de exprimare a incertitudinii măsurătorilor (ISO 1993) sau în metodologia ISO 5725-1 „Acuratețea (realitate și precizie) metodelor de măsurare și a rezultatelor“ (1994) sau echivalent.

Procentele din tabel sunt date ca repere în raport cu valorile concentrațiilor individuale calculate ca medii pe intervalul de timp asociat valorilor-țintă și obiectivelor pe termen lung, pentru un interval de încredere de 95%. Incertitudinea măsurătorilor continue în puncte fixe se interpretează ca aplicabilă în domeniul de concentrații utilizat pentru valoarea de prag corespunzătoare.

Incertitudinea pentru modelare și estimare obiectivă se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrații măsurate și calculate pe perioada asociată valorii de prag corespunzătoare, fără a ține seama de momentul când au loc aceste evenimente.

Cerințele privind captura minimă de date și timpul minim acoperit nu includ pierderile de date datorate calibrărilor periodice sau lucrărilor normale de întreținere a instrumentelor.

B. Determinarea depășirilor pragurilor superior și inferior de evaluare — pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, PM₁₀, plumb și monoxid de carbon

Depășirea pragurilor superior și inferior de evaluare se determină pe baza concentrațiilor înregistrate în cei 5 ani anteriori. Se consideră că un prag de evaluare a fost depășit dacă această depășire a avut loc cel puțin în 3 ani diferiți din cei 5 anteriori.

Dacă sunt disponibile date pe mai puțin de 5 ani, se pot utiliza combinat campanii de măsurători de scurtă durată în locuri și perioade în care este probabil să apară de obicei cele mai mari niveluri de poluare și rezultatele obținute din inventarierea emisiilor și modelare, pentru a determina depășirile pragurilor superior și inferior de evaluare.

C. Criteriile de agregare a datelor și calculare a parametrilor statistici

C.1. Pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen și monoxid de carbon

Criterii privind captura de date

a) Agregarea datelor

Criteriile de calculare a valorilor orare și pe 24 h din datele cu perioade de mediere mai scurte sunt:

- pentru valorile orare: captura minimă de date 75%;
- pentru valori pe 24 h: cel puțin 13 valori orare disponibile, nu mai mult de 6 valori orare succesive lipsă.

b) Calculul parametrilor statistici

- pentru medie și mediană: captura minimă de date 50%;
- pentru percentilele 98; 99,9 și pentru concentrația maximă: captura minimă de date 75%.

Raportul dintre numărul de date valabile pentru cele două sezoane ale anului considerat nu poate fi mai mare de 2, cele două sezoane fiind iarna (din ianuarie până în martie inclusiv și din octombrie până în decembrie inclusiv) și vara (din aprilie până în septembrie inclusiv).

C.2. Ozon

Pentru verificarea validității în agregarea datelor și calcularea parametrilor statistici se utilizează următoarele criterii:

Parametrul	Proporția de date valabile necesare
Valori orare	75% (adică 45 minute)
Valori pe 8 h	75% din valori (adică 6 ore)
Media maximelor zilnice pe 8 h din mediile curente pe 8 h	75% din mediile curente orare ale mediilor pe 8 h (adică 18 medii curente pe 8 h zilnic)
AOT40	90% din valorile orare pe perioada definită pentru calculul valorii AOT40 ^{a)}
Media anuală	75% din valorile orare de vară (aprilie—septembrie) și de iarnă (ianuarie—martie, octombrie—decembrie) separat pe sezon
Număr de depășiri și valori maxime lunare	90% din maximele zilnice ale mediilor pe 8 h (27 valori zilnice disponibile lunar) 90% din valorile orare între orele 8,00 și 20,00 ora Europei Centrale
Număr de depășiri și valori maxime anuale	Cinci din șase luni în sezonul de vară (aprilie—septembrie)

^{a)} În caz că nu sunt disponibile toate datele din măsurători posibile, pentru calcularea valorilor AOT40 se folosește următorul factor:

$$\text{AOT40 [estimat]} = \text{AOT40}_{\text{măsurat}} \times \frac{\text{total nr. ore posibil}^*)}{\text{nr. valori orare măsurate}}$$

^{*)} Numărul de ore din intervalul de timp pentru definirea AOT40 (adică 8,00—20,00 ora Europei Centrale de la 1 mai la 31 iulie în fiecare an pentru protecția vegetației și de la 1 aprilie la 30 septembrie în fiecare an pentru protecția pădurilor).

D. Condițiile standard pentru evaluarea concentrațiilor în aerul înconjurător

Condițiile standard pentru măsurători sunt temperatura de 293 K și presiunea de 101,3 kPa.

*ANEXA Nr. 5
la normativ*

METODE DE REFERINȚĂ pentru evaluarea concentrațiilor

Măsurare în stațiile fixe

1. Dioxid de sulf

Metoda de referință pentru analiză

Metoda de referință pentru analiza dioxidului de sulf este cea prevăzută în ISO/FDIS 10498 (proiect de standard) „Aer înconjurător — determinarea dioxidului de sulf” — metoda fluorescenței în ultraviolet.

2. Dioxid de azot și oxizi de azot

Metoda de referință pentru analiză

Metoda de referință pentru analiza dioxidului de azot și a oxizilor de azot este cea prevăzută în ISO 7996/1985 „Aer înconjurător — determinarea concentrației masive de oxizi de azot” — metoda prin chemiluminiscentă.

3. Plumb

Metoda de referință pentru prelevare

Metoda de referință pentru prelevarea plumbului este aceeași cu metoda de prelevare pentru PM₁₀.

Metoda de referință pentru analiză

Metoda de referință pentru analiza plumbului este cea prevăzută în ISO 9855/1993 „Aer înconjurător — determinarea conținutului de plumb din aerosolii colectați pe filtre”. Metoda — spectroscopie cu absorbție atomică.

4. PM₁₀

Metoda de referință pentru prelevare și măsurare

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀ este cea descrisă în EN 12341 „Calitatea aerului — procedura de testare pe teren pentru a demonstra echivalența de referință a metodelor de prelevare a fracțiunii PM₁₀ din pulberile în suspensie”. Principiul de măsurare se bazează pe colectarea pe filtre a fracțiunii PM₁₀ a pulberilor în suspensie și determinarea masei acestora cu ajutorul metodei gravimetrice.

5. PM_{2,5}Metoda de referință pentru prelevare și măsurare

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5} va fi stabilită potrivit art. 47 din normativ.

6. BenzenMetoda de referință pentru prelevare și analiză

Metoda de referință pentru măsurarea benzenului este metoda de prelevare prin aspirare printr-un cartuș absorbant, urmată de determinare gaz-cromatografică, standardizată în prezent de către Comitetul European pentru Standardizare (CEN).

7. Monoxid de carbonMetoda de referință pentru analiză

Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon este metoda spectrometrică în infraroșu nedispersiv (NDIR): ISO 4224.

8. OzonMetode de referință pentru analiza ozonului și de calibrare a instrumentelor pentru ozon:

- metoda de analiză: metoda fotometrică în UV (ISO 13964);
- metoda de calibrare: fotometru de referință în UV (ISO 13964, VDI 2468, B1.6).

*ANEXA Nr. 6
la normativ*

MĂSURAREA substanțelor precursorale ale ozonului

A. Obiective

Principalele obiective ale acestor măsurători sunt: analiza tendințelor precursorilor ozonului, verificarea eficienței strategiilor de reducere a emisiilor, consistența inventarelor de emisii și stabilirea legăturii dintre sursele de emisie și concentrațiile de poluanți.

Un al doilea scop îl constituie facilitarea înțelegerii proceselor de formare a ozonului și de dispersie a precursorilor, precum și aplicarea modelelor fotochimice.

B. Substanțe

Măsurarea substanțelor precursorale trebuie să includă cel puțin oxizii de azot și compușii organici volatili (COV) prezentați în lista de mai jos, recomandați pentru măsurare:

Etan	1-Butenă	Izopren	Etilbenzen
Etilenă	trans-2-Butenă	n-Hexan	m-Xilen; p-Xilen
Acetilenă	cis-2-Butenă	i-Hexan	o-Xilen
Propan	1,3-Butadienă	n-Heptan	1,2,4-Trimetilbenzen
Propenă	n-Pentan	n-Octan	1,2,3-Trimetilbenzen
n-Butan	i-Pentan	i-Octan	1,3,5-Trimetilbenzen
i-Butan	1-Pentenă	Benzen	Formaldehidă
	2-Pentenă	Toluen	Hidrocarburi nemetanice totale

C. Metode de referință

Pentru oxizii de azot se aplică metoda de referință specificată în anexa nr. 5 secțiunea A pct. A.2.

D. Amplasare

Măsurătorile se efectuează în special în ariile urbane și suburbane, în unul sau mai multe puncte în care se efectuează măsurătorile în puncte fixe, în conformitate cu prevederile cap. III secțiunea 1 din normativ.

*ANEXA Nr. 7
la normativ*

INFORMAȚII**care se transmit la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului****Informații privind rețelele, stațiile și tehnicile de măsurare**

Pentru poluanții evaluați conform normativului autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului transmit următoarele:

I. Informații cu privire la rețele**I.1. Numele****I.2. Abreviere****I.3. Tipul rețelei (industrie locală, oraș/municipiu, arie urbană, județ, regiune, toată țara, internațională etc.)****I.4. Instituția responsabilă cu administrarea rețelei****I.4.1. Denumirea instituției****I.4.2. Numele persoanei responsabile**

- I.4.3. Adresa
- I.4.4. Numerele de telefon și fax
- I.4.5. E-mail
- I.4.6. Adresa de Internet
- I.5. **Baza de referință temporală (UTC, local)**

II. Informații cu privire la stații

II.1. Informații generale

- II.1.1. Denumirea stației
- II.1.2. Numele orașului/municipiului, dacă este cazul
- II.1.3. Cod sau număr de referință național și/sau local
- II.1.4. Codul stației acordat de Ministerul Apelor și Protecției Mediului
- II.1.5. Denumirea și adresa instituției tehnice responsabile cu stația (dacă diferă de cele ale responsabilului rețelei)
- II.1.6. Organisme sau programe cărora le sunt raportate datele (pe compuși, dacă este cazul) (local, național, EMEP etc.)
- II.1.7. Obiective de monitorizare [respectarea cerințelor instrumentelor legale de evaluare a expunerii (sănătate umană și/sau ecosisteme și/sau materiale), analiza tendințelor, evaluarea emisiilor etc.]
- II.1.8. Coordonate geografice (conform ISO 6709: longitudinea și latitudinea geografică și altitudinea geodezică)
- II.1.9. NUTS nivel IV (nomenclatura statistică a unității teritoriale)
- II.1.10. Poluanții măsurați
- II.1.11. Parametrii meteorologici măsurați
- II.1.12. Alte informații relevante: direcția predominantă a vântului, raport între distanța până la și înălțimea celor mai apropiate obstacole etc.

II.2. Clasificarea stației

- II.2.1. Tipul ariei
 - II.2.1.1. Urban: arie construită compact
 - II.2.1.2. Suburban: arie în mare parte construită: așezare continuă de clădiri separate în amestec cu arii neurbanizate (bălți, păduri, teren agricol)
 - II.2.1.3. Rural¹⁾: toate ariile ce nu îndeplinesc criteriile pentru arii urbane/suburbane
- II.2.2. Tipul stației în raport cu sursele de emisie dominante
 - II.2.2.1. Trafic: stații amplasate astfel încât nivelul de poluare măsurat este influențat în special de emisiile provenite de pe un drum/o stradă apropiată
 - II.2.2.2. Industrial: stații amplasate astfel încât nivelul de poluare măsurat este influențat în special de surse industriale individuali apropiate sau de o arie industrializată
 - II.2.2.3. Fond: stații care nu sunt nici de trafic, nici industriale²⁾
- II.2.3. Informații suplimentare despre stații
 - II.2.3.1. Domeniu de reprezentativitate (raza). Pentru stațiile de trafic se indică lungimea de drum/stradă pentru care stația este reprezentativă
 - II.2.3.2. Stații urbane și suburbane
 - populația orașului/municipiului
 - II.2.3.3. Stații de trafic
 - evaluarea volumului de trafic (trafic zilnic ca medie anuală)
 - distanța față de bordură
 - fracțiunea de trafic reprezentând vehicule grele
 - viteza de trafic
 - distanța dintre și înălțimea fațadelor clădirilor (străzi tip canion)
 - lățimea străzii/drumului (alte tipuri de străzi)
 - II.2.3.4. Stații industriale
 - tip de industrie/industrii (nomenclatură selectată pentru codul poluanților atmosferici)
 - distanța până la sursă/aria cu surse
 - II.2.3.5. Stații de fond rural (subcategorii)
 - în apropiere de oraș
 - regionale
 - la distanță

III. Informații cu privire la configurația de măsurare în funcție de compus

III.1. Echipamente

- III.1.1. Numele
- III.1.2. Principiul analitic sau metoda de măsurare

III.2. Caracteristicile prelevării

- III.2.1. Locul punctului de prelevare (fațada clădirii, trotuar, bordură, curte etc.)
- III.2.2. Înălțimea punctului de prelevare
- III.2.3. Timpul de mediere a rezultatelor
- III.2.4. Timpul de prelevare

¹⁾ Dacă stația măsoară ozonul, se furnizează și alte informații despre situația fondului rural (II.2.3.5).

²⁾ Amplasare astfel încât nivelul de poluare să nu fie influențat în principal de o singură sursă sau stradă, ci de aportul integrat al tuturor surselor din direcția din care bate vântul spre stație [tot traficul, sursele de ardere etc., toate ariile de surse aflate în direcția din care bate vântul spre stație (municipii, arii industriale) dintr-o arie rurală].

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE,
TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

O R D I N

pentru abrogarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 703/1998 privind aprobarea Reglementărilor aeronautice civile române RACR—IA/Închirierea de aeronave de către operatorii aerieni români autorizați pentru transport aerian public, cu modificările ulterioare

În temeiul art. 12 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 197/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 lit. b) și e) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 130/2000, republicată, al art. 4 pct. 4.1 și 4.23 din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Aeronautice Civile Române, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, precum și al art. 3 pct. 27 și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — La data prezentului ordin Ordinul ministrului transporturilor nr. 703/1998 pentru aprobarea Reglementărilor aeronautice civile române RACR—IA/Închirierea de aeronave de către operatorii aerieni români autorizați pentru transport aerian public, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 29 aprilie 1999, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin închirierea aeronavelor civile de către operatorii aerieni români se va efectua în conformitate cu prevederile reglementărilor europene JAR-OPS 1 — Transportul aerian

comercial (avioane) și JAR-OPS 3 — Transportul aerian comercial (elicoptere), aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 437/1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 22 octombrie 1999.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Direcția generală de servicii transport aerian și aeroporturi din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Sergiu Sechelariu,
secretar de stat

București, 4 octombrie 2002.
Nr. 1.470.

A C T E A L E C O N S I L I U L U I C O N C U R E N Ț E I

CONSILIUL CONCURENȚEI

D E C I Z I E

**privind concentrarea economică realizată de către Societatea Comercială „Cimus” — S.A.
Câmpulung, prin dobândirea controlului unic direct asupra Societății Comerciale
„Carpați Cimus Betoane” — S.A. București**

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței;
4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;
6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;
7. Notificării concentrării economice înregistrate la Consiliul Concurenței cu nr. RS—296 din 19 noiembrie 2001;
8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS—296 din 19 noiembrie 2001;
9. notei Departamentului bunuri industriale cu privire la concentrarea economică notificată, luând în considerare următoarele:
 1. Concentrarea economică s-a realizat la data de 21 decembrie 2000 prin încheierea unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni la Societatea Comercială „Carpați Cimus Betoane” — S.A. București, încheiat între Societatea

Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung și persoana fizică Mărculescu Doru. Aceste acțiuni, cumulate cu cele deja deținute de Societatea Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung, au făcut ca această societate să devină deținătoarea unui pachet de acțiuni reprezentând 50,3994% din capitalul social al Societății Comerciale „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București.

2. Societatea achizitoare, Societatea Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung, este o societate românească controlată unic direct de către grupul elvețian HOLCIM.

Grupul HOLCIM, de renume mondial, desfășoară, în principal, activități în domeniul producerii și comercializării materialelor de construcții. Grupul este prezent în România din anul 1998 și controlează mai multe societăți românești, producători și comercianți de ciment.

3. Societatea Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung este producător și comerciant de ciment.

4. Societatea achiziționată, Societatea Comercială „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București, are ca obiect principal de activitate producerea și comercializarea betoanelor.

5. Piața relevantă aferentă concentrării economice analizate a fost definită ca fiind piața betoanelor în zona municipiului București.

6. Limitele pieței geografice ale Societății Comerciale „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București sunt determinate de caracteristicile fizice ale produsului, de modalitatea de transport al betonului, de costurile de transport și de livrare a produsului, precum și de condițiile de concurență existente pe această piață.

7. Din cadrul aceluiași grup, pe aceeași piață a produsului mai activează și Societatea Comercială „Premeco“ — S.A. Pitești, dar pe o altă piață geografică, și anume piața municipiilor Pitești și Curtea de Argeș.

8. Prin concentrarea economică analizată segmentul de piață deținut pe piața betoanelor în zona municipiului București de Societatea Comercială „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București nu se modifică — acesta având valoarea de aproximativ 3% —, întrucât anterior dobândirii controlului societatea achizitoare nu a fost prezentă pe această piață. Nici o altă societate din cadrul grupului din care face parte societatea achizitoare nu a fost prezentă pe piața relevantă definită.

9. Pe piața relevantă definită cererea este acoperită de numeroase societăți comerciale, prezența lor asigurând concurența pe această piață. Pe această piață nu există produse provenite din import.

10. Pe piața relevantă definită cererea este reprezentată, în principal, de antreprizele de construcții civile și de societățile care comercializează materiale de construcții.

11. Situația comparativă a prețurilor practicate de participanții activi pe piața relevantă definită ilustrează prețuri aproximativ egale pentru toți concurenții activi pe această piață. Diferențele de preț între competitori sunt de aproximativ 5%.

12. Prin dobândirea controlului unic direct la Societatea Comercială „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București de Societatea Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung structura pieței nu suferă modificări cu efecte anticoncurențiale. Efectul operațiunii constă în faptul că se realizează o integrare pe verticală în cadrul Grupului HOLCIM în România.

13. Operațiunea de concentrare economică realizată de Societatea Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung prin dobândirea controlului unic direct la Societatea Comercială „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București nu creează și nu consolidează o poziție dominantă și nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței,

ia următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și ale art. 9.1 lit. b) din partea a III-a a cap. II din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se autorizează concentrarea economică realizată, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată.

Art. 2. — Taxa de autorizare prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 este de 427.815.039 lei și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat în contul nr. 361280003300, deschis la Banca Națională a României — Sucursala județului Argeș, beneficiar Trezoreria Argeș, cu mențiunea „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare“. Pe versoul ordinului de plată, în rubrica „Cod cont“, se va înscrive contul nr. 20.17.01.03.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 de zile de la data emiterii prezentei decizii. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data primirii de către Consiliul Concurenței a unei copii de pe ordinul de plată a taxei de autorizare.

Art. 4. — Decizia Consiliului Concurenței poate fi atacată conform dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea concurenței nr. 21/1996, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale „Cimus“ — S.A. Câmpulung.

Art. 6. — Prezenta decizie se comunică la:

1. Societatea achizitoare
Societatea Comercială „Cimus“ — S.A. Câmpulung
Câmpulung, Calea Brașovului nr. 1, județul Argeș
Telefon: 0248/82 22 56
Fax: 0248/21 84 00

2. Societatea achiziționată
Societatea Comercială „Carpați Cimus Betoane“ — S.A. București
București, șos. Pipera nr. 52, sectorul 2
Telefon: 232 20 01
Fax: 232 00 48

PREȘEDINTELE CONSILIULUI CONCURENȚEI,
THEODOR VALENTIN PURCĂREA

București, 18 ianuarie 2002.

Nr. 6.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 17/1990*)

privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României

CAPITOLUL I

Marea teritorială și apele maritime interioare ale României

Art. 1. — Prezenta lege reglementează statutul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive, în conformitate cu dispozițiile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996.

Art. 2. — (1) Marea teritorială a României cuprinde fâșia de mare adiacentă țărmului ori, după caz, apelor maritime interioare, având lățimea de 12 mile marine (22.224 m), măsurată de la liniile de bază.

(2) *Liniile de bază* sunt liniile celui mai mare reflux de-a lungul țărmului sau, după caz, liniile drepte care unesc punctele cele mai avansate ale țărmului, inclusiv ale țărmului dinspre larg al insulelor, ale locurilor de acostare, amenajărilor hidrotehnice și ale altor instalații portuare permanente.

(3) Coordonatele geografice ale punctelor între care sunt trasate liniile de bază drepte sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege. În cazul unor evoluții obiective de natură să influențeze punctele între care sunt trasate liniile de bază drepte, coordonatele noilor puncte sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Limita exterioară a mării teritoriale este linia care are fiecare punct situat la o distanță de 12 mile marine, măsurată de la punctul cel mai apropiat al liniilor de bază.

Art. 3. — Marea teritorială a României se delimitează de marea teritorială a statelor vecine prin înțelegeri cu fiecare dintre aceste state, în conformitate cu principiile și normele dreptului internațional.

Art. 4. — Limitele exterioare și laterale ale mării teritoriale, stabilite conform prevederilor art. 2 și 3, constituie frontiera de stat maritimă a României.

Art. 5. — Suprafețele de apă situate între țărmul mării și liniile de bază stabilite în art. 2 constituie apele maritime interioare ale României.

Art. 6. — (1) Apele maritime interioare, marea teritorială, solul și subsolul acestora, precum și spațiul aerian de deasupra lor fac parte din teritoriul României.

(2) În aceste spații România își exercită suveranitatea în conformitate cu legislația sa internă, cu prevederile convențiilor internaționale la care este parte și ținând seama de principiile și normele dreptului internațional.

CAPITOLUL II

Zona contiguă a României

Art. 7. — Zona contiguă a României este fâșia de mare adiacentă mării teritoriale care se întinde spre largul mării până la distanța de 24 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în art. 2.

Art. 8. — În zona sa contiguă, România exercită controlul pentru prevenirea și reprimarea încălcărilor, pe teritoriul

său, ale legilor și reglementărilor sale din domeniul vamal, fiscal, sanitar și al trecerii frontierei de stat.

CAPITOLUL III

Zona economică exclusivă a României în Marea Neagră

Art. 9. — (1) Zona economică exclusivă a României este instituită în spațiul marin al țărmului românesc la Marea Neagră, situat dincolo de limita apelor mării teritoriale și adiacent acestora, în care România își exercită drepturi suverane și jurisdicția asupra resurselor naturale ale fundului mării, subsolului acestuia și coloanei de apă de deasupra, precum și în ceea ce privește diferitele activități legate de explorarea, exploatarea, protecția, conservarea mediului și gestionarea acestora.

(2) În condițiile specifice determinate de dimensiunile Mării Negre, întinderea zonei economice exclusive a României se stabilește prin delimitare, pe bază de acord încheiat cu statele vecine ale căror țărmuri sunt limitrofe sau situate față în față cu litoralul românesc al Mării Negre, ținându-se seama de faptul că lățimea maximă a zonei economice exclusive, în conformitate cu prevederile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996, poate fi de 200 mile marine măsurate de la liniile de bază prevăzute la art. 2.

(3) Delimitarea se face în conformitate cu principiile general recunoscute de dreptul internațional și cu respectarea legislației române, prin aplicarea, în funcție de circumstanțele specifice din fiecare sector de delimitat, a principiilor și criteriilor de delimitare general recunoscute, astfel încât să se ajungă la o soluție echitabilă.

Art. 10. — (1) În zona economică exclusivă România exercită:

a) drepturi suverane de explorare și exploatare, protecție, conservare și gestionare a tuturor resurselor naturale biologice și/sau nebiologice și a altor resurse care se află pe fundul mării, în subsolul acestuia, în coloana de apă, în spațiul aerian de deasupra acestuia;

b) drepturi suverane privind alte activități legate de explorarea și exploatarea zonei în scopuri economice, cum sunt producerea de energie cu ajutorul apei, al curenților și al vânturilor;

c) drepturi exclusive privind amplasarea și folosirea de insule artificiale, de instalații și lucrări destinate cercetării științifice, explorării și exploatarea resurselor naturale din această zonă sau în alte scopuri economice;

d) jurisdicție privind:

— amplasarea și folosirea de insule artificiale, de instalații și lucrări;

— cercetarea științifică marină;

— protecția și conservarea mediului marin și a faunei marine;

e) alte drepturi prevăzute în prezenta lege sau în alte acte normative ale României și de normele general recunoscute ale dreptului internațional.

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 36/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2002, dându-se articolelor și alineatelor o nouă numerotare.

Legea nr. 17/1990 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 9 august 1990, a fost modificată și completată prin Legea nr. 36/2002 și textul art. 47 (fostul articol 33¹) a fost rectificat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 26 septembrie 2002.

(2) Drepturile suverane și jurisdicția prevăzute la alin. (1) se realizează în conformitate cu legislația României.

Art. 11. — România poate coopera în zona sa economică exclusivă, prin organele sale competente, cu celelalte state riverane la Marea Neagră, pentru asigurarea conservării, explorării și exploatării raționale a resurselor biologice, protecției și apărării mediului marin, îndeosebi în sectoarele direct învecinate cu această zonă, ținându-se seama de caracteristicile specifice ale Mării Negre ca mare semiînchisă și cu potențial biologic redus.

Art. 12. — (1) În zona economică exclusivă a României toate statele, riverane sau fără litoral, se bucură, în conformitate cu normele general recunoscute ale dreptului internațional, de libertățile de navigație, de survol și de a instala cabluri și conducte submarine, precum și de libertatea de a utiliza marea în alte scopuri licite pe plan internațional, legate de exercitarea acestor libertăți, în condițiile respectării prevederilor prezentei legi și ale altor acte normative ale României.

(2) Pe axul traseului cablurilor și conductelor montate în mare se instituie zone de securitate și protecție, care se întind până la 1.000 de metri de o parte și de alta a acestuia.

Art. 13. — (1) România are interese prioritare în legătură cu stocurile de pești anadromi care se reproduc în apele sale și are răspunderea principală pentru aceste specii, exercitându-și în consecință drepturile cu privire la ele.

(2) Organele competente române iau măsuri pentru a asigura conservarea stocurilor acestor specii de pești anadromi prin acțiuni corespunzătoare și stabilirea de norme privind reglementarea pescuitului lor, inclusiv stabilirea capturii totale autorizate, și cooperează în acest scop cu organele altor state interesate, în cazul în care speciile menționate migrează dincolo de limitele zonei economice exclusive a României.

Art. 14. — (1) România asigură utilizarea optimă a resurselor piscicole și a altor resurse biologice, prin luarea măsurilor tehnice sau de altă natură ce se impun cu privire la conservarea și gestionarea lor în toate apele situate în interiorul limitelor exterioare ale zonei sale economice exclusive, cu luarea în considerare a celor mai sigure date științifice, iar în cazurile în care consideră necesar, în colaborare cu organizațiile internaționale având competență în acest domeniu și la care România este sau nu este membră.

(2) În acest scop organele competente române stabilesc anual volumul total autorizat al capturilor pentru fiecare specie de pește și alte resurse biologice, adoptă măsuri tehnice și de altă natură pentru a asigura un pescuit rațional și conservarea, protecția și regenerarea resurselor biologice, asigurând respectarea legislației române în materie privind monitorizarea prin satelit a navelor de pescuit, inclusiv inspecția, reținerea, sechestrarea și urmărirea judiciară a navelor de pescuit care încalcă drepturile suverane ale statului român.

(3) Stocurile de pești anadromi care se reproduc în cursurile de apă ale României nu pot fi pescuite decât în apele situate în interiorul limitelor zonei sale economice exclusive.

(4) În ceea ce privește respectarea reglementărilor privind stocurile de pești ce habitează sau traversează ape situate în zonele economice exclusive ale altor state ori migrează în apele internaționale, cooperarea României va fi asigurată prin acorduri specifice, în vederea conservării și gestiunii acestor stocuri, și ținând seama, în mod corespunzător, de interesele și de responsabilitățile sale.

Art. 15. — (1) Organele competente române pot permite accesul navelor de pescuit ale altor state în zona economică exclusivă a României, pe bază de acorduri, în condiții de reciprocitate, cu respectarea legilor și a reglementărilor române, precum și a normelor general recunoscute ale dreptului internațional, în scopul exploatării unui eventual excedent al volumului total autorizat al capturilor.

(2) Statele care participă, pe bază de acord cu România, la măsuri care urmăresc reînnoirea stocurilor de pești anadromi și la refacerea resurselor piscicole și a altor resurse biologice din zona sa economică exclusivă, îndeosebi prin finanțarea acestor măsuri, sunt luate în considerare cu prioritate la realizarea prevederilor alin. (1).

Art. 16. — (1) În zona sa economică România are jurisdicție exclusivă asupra insulelor artificiale, instalațiilor și lucrărilor, inclusiv dreptul de a exercita controlul pentru prevenirea infracțiunilor și a altor încălcări privind legile și reglementările sale în domeniul vamal, fiscal, sanitar și al imigrației, precum și în legătură cu legile și regulamentele privind securitatea.

(2) În jurul insulelor artificiale, al instalațiilor și lucrărilor din zona economică exclusivă a României se instituie zone de securitate și protecție care se întind până la 500 de metri de la fiecare punct al limitelor lor exterioare, în afară de cazurile în care se prevede altfel prin norme internaționale general recunoscute. Organele române competente stabilesc și instituie în aceste zone măsurile care se impun pentru asigurarea securității și protecției atât a navigației, cât și a insulelor artificiale, instalațiilor și lucrărilor.

(3) Organizațiile, companiile, persoanele fizice și juridice, române și străine, care au dreptul să amplaseze, să mențină și să exploateze insulele artificiale, instalațiile și lucrările sus-menționate, sunt obligate să asigure și să mențină în stare de funcționare mijloacele permanente de avertizare asupra existenței acestora.

(4) Instalarea de insule artificiale, amplasarea de instalații și lucrări, instituirea în jurul lor a zonelor de securitate și protecție, precum și desființarea completă sau parțială a acestor instalații și lucrări se comunică prin avize pentru navigatori emise de autoritățile române competente, împreună cu toate datele necesare identificării acestora.

CAPITOLUL IV

Trecerea inofensivă prin marea teritorială

SECȚIUNEA A

Reguli aplicabile tuturor navelor străine

Art. 17. — (1) Trecerea inofensivă a navelor străine prin marea teritorială a României se efectuează în condițiile stabilite de prezenta lege și de alte reglementări în vigoare, cu respectarea normelor dreptului internațional.

(2) Prin *trecere* se înțelege faptul de a naviga în marea teritorială în scopul:

a) de a o traversa fără a intra în apele maritime interioare ori fără a ancora într-o radă sau a face escală într-o instalație portuară situată în afara apelor maritime interioare;

b) de a intra în apele maritime interioare și a ancora într-o radă sau a face escală într-o instalație portuară sau de a le părăsi.

(3) Trecerea trebuie să fie neîntreruptă și rapidă. Navele vor urma drumurile maritime, șenalele și pasele recomandate, specificate de hărțile maritime și în documentele de navigație.

(4) Pe timpul trecerii inofensive nu se permite oprirea sau ancorarea, în afara cazurilor când acestea sunt impuse de nevoile navigației sau ca urmare a unui caz de forță majoră ori avarie, pentru salvarea persoanelor sau pentru ajutorarea navelor și aeronavelor aflate în pericol.

Art. 18. — (1) Trecerea unei nave străine prin marea teritorială este inofensivă atât timp cât nu aduce atingere păcii, ordinii publice sau securității naționale.

(2) Se consideră că trecerea aduce atingere păcii, ordinii publice sau securității naționale dacă o asemenea navă desfășoară, în marea teritorială sau în apele maritime interioare, una dintre următoarele activități:

a) amenințarea cu forța sau folosirea forței împotriva suveranității, integrității teritoriale sau independenței politice a României sau în orice alt mod contrar principiilor dreptului internațional;

b) manevre sau exerciții cu arme de orice fel;

c) culegerea de informații în detrimentul apărării sau securității naționale;

d) propaganda care prejudiciază interesele apărării sau ale securității naționale;

e) decolarea de pe nave, apunțarea sau îmbarcarea pe nave a oricărui fel de aparate de zbor;

f) lansarea, debarcarea sau îmbarcarea de tehnică militară, scafandri, submarine, alte vehicule submersibile sau amfibii și de orice alte instalații în măsură să execute cercetări acvatice sau subacvatice;

g) îmbarcarea sau debarcarea de mărfuri, stupefiante și substanțe psihotrope, fonduri bănești sau de persoane, contrar legilor și reglementărilor în vigoare, inclusiv vamale, fiscale, sanitare sau de imigrare;

h) poluarea deliberată și gravă, de orice natură, a apei și a mediului marin, a spațiului aerian de deasupra apei sau afectarea deliberată și gravă a ecosistemelor marine;

i) orice activitate de pescuit sau altă activitate de explorare ori exploatare ilegală a resurselor naturale și biologice;

j) orice activitate de cercetări științifice, arheologice sau ridicări hidrografice;

k) orice activitate care se desfășoară cu încălcarea reglementărilor internaționale în domeniul radiocomunicațiilor sau care poate perturba funcționarea sistemelor de comunicații sau a oricărui alt echipament sau instalații;

l) orice altă activitate care nu are o legătură directă cu trecerea sau care se desfășoară cu încălcarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 19. — În marea teritorială, în apele maritime interioare și în porturile României este interzis accesul oricărei nave care are la bord arme nucleare, chimice ori alte arme de distrugere în masă, sau care transportă asemenea arme sau muniție pentru acestea, precum și orice alte mărfuri sau produse interzise de legile României.

Art. 20. — Navele străine cu propulsie nucleară pot intra în rade sau în porturi numai cu aprobarea prealabilă a organelor române competente, care va fi solicitată cu cel puțin 30 de zile înainte de data intrării.

Art. 21. — (1) Navele străine cu propulsie nucleară și navele care transportă substanțe radioactive sau alte substanțe periculoase sunt obligate, atunci când se află în trecere prin marea teritorială, să aibă asupra lor documentele prevăzute de acordurile internaționale pentru aceste nave și încărcătura pe care o transportă și să ia măsurile speciale de precauție prevăzute de aceste acorduri.

(2) Navele străine care transportă substanțe radioactive sau alte substanțe ori deșeuri periculoase sau nocive pot trece prin marea teritorială numai cu aprobarea organelor române competente. Aprobarea trebuie solicitată cu cel

puțin 30 de zile înainte de data estimată a intrării în marea teritorială a României.

(3) Pe timpul trecerii inofensive a navelor prevăzute la alin. (2) oprirea sau ancorarea nu este permisă, în afara cazurilor prevăzute la art. 17.

(4) Navele străine cu propulsie nucleară sau care transportă substanțe radioactive ori alte substanțe sau deșeuri periculoase ori nocive vor utiliza numai căile de navigație desemnate de autoritatea română competentă și vor respecta dispozitivele de separare a traficului prescise.

Art. 22. — (1) Controlul documentelor de siguranță a navelor cu propulsie nucleară și a navelor care transportă substanțe radioactive sau alte substanțe periculoase, controlul dozimetric și celelalte controale legate de protecția mediului înconjurător se execută de organele române competente, în locuri stabilite de către acestea. Pe timpul staționării navelor în porturi sau în rade pot fi executate controale suplimentare.

(2) Dacă în urma controlului se constată că prezența unei nave poate duce la consecințe periculoase, organele române competente pot dispune ca, într-un termen stabilit, nava respectivă să părăsească marea teritorială.

Art. 23. — Navele străine aflate în trecere prin marea teritorială sau staționate în rade ori în porturi nu vor folosi mijloacele de navigație radio, aparatura hidroacustică și de radiocomunicații, sistemele electronice și optice de observare decât pentru necesitățile siguranței navigației și staționării la ancoră, precum și pentru a comunica cu autoritățile portuare și a realiza traficul radio, în clar sau folosind coduri, cu stațiile românești de pe uscat, potrivit regulilor și procedurilor prevăzute în Regulamentul radiocomunicațiilor care este anexă la Convenția internațională a telecomunicațiilor.

Art. 24. — Organele române competente vor lua măsurile necesare pentru a preveni orice încălcare a condițiilor stabilite prin reglementările în vigoare cu privire la admiterea navelor străine în apele maritime interioare sau la instalațiile portuare și vor folosi orice mijloace legale, inclusiv de constrângere pentru a împiedica trecerea oricărei nave străine prin apele maritime interioare sau marea teritorială, dacă această trecere nu este inofensivă.

Art. 25. — (1) Organele române competente pot suspenda temporar, în anumite zone ale mării teritoriale, trecerea inofensivă a navelor străine, ori de câte ori această suspendare este cerută de asigurarea securității țării sau este necesară pentru a se putea executa exerciții militare.

(2) Măsurile de suspendare a trecerii inofensive prevăzute la alin. (1) vor fi publicate în „avize pentru navigatori” emise de organele române competente.

SECȚIUNEA B

Reguli aplicabile navelor străine folosite în scopuri comerciale

Art. 26. — (1) Jurisdicția penală a României se aplică cu privire la orice infracțiune săvârșită pe teritoriul român de către persoane îmbarcate la bordul navelor străine folosite în scopuri comerciale, precum și cu privire la orice infracțiune săvârșită la bordul unei asemenea nave, pe timpul când aceasta se află în porturile românești sau în apele maritime interioare.

(2) Jurisdicția penală a României nu se va exercita la bordul unei nave străine folosite în scopuri comerciale, care trece prin marea teritorială, cu privire la o infracțiune săvârșită la bordul acesteia, cu excepția cazurilor când:

a) infracțiunea a fost săvârșită de un cetățean român sau de o persoană fără cetățenie care are domiciliul pe teritoriul României;

b) infracțiunea este îndreptată împotriva intereselor României sau împotriva unui cetățean român, ori a unei persoane rezidente pe teritoriul României;

c) infracțiunea este de natură să tulbure ordinea și liniștea publică în țară sau ordinea în marea teritorială;

d) exercitarea jurisdicției române este necesară pentru reprimarea traficului ilicit de stupefiante sau de substanțe psihotrope;

e) asistența autorităților române a fost cerută, în scris, de căpitanul navei ori de un agent diplomatic sau un funcționar consular al cărui pavilion îl arborează nava.

Art. 27. — Jurisdicția penală a României se aplică și în cazul încălcării prevederilor prezentei legi cu privire la zona economică exclusivă a României de către persoane îmbarcate la bordul navelor străine folosite în scopuri comerciale, dacă faptele sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni.

Art. 28. — Jurisdicția penală la bordul unei nave sub pavilionul unui stat cu care România a încheiat o convenție consulară sau un alt acord similar se exercită cu respectarea prevederilor acestora.

Art. 29. — (1) În exercitarea jurisdicției României organele române competente vor putea dispune, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, reținerea sau sechestrarea unei nave străine folosite în scopuri comerciale și vor putea lua măsuri de executare silită împotriva unei asemenea nave care se găsește în marea teritorială, în apele maritime interioare sau în zona contiguă a României, pentru asigurarea executării obligațiilor contractate sau a altor obligații asumate de nava respectivă în timpul sau în legătură cu trecerea sa prin marea teritorială sau prin apele maritime interioare ale României, precum și pentru alte pretenții rezultând din evenimente de navigație care au avut ca urmare avarii ale navei sau încărcăturii ori rezultând din abordaje, asistență sau salvare, precum și pentru despăgubiri, taxe și altele asemenea.

(2) În cazul încălcării drepturilor suverane ale statului român de explorare, exploatare, protecție, conservare și gestionare a mediului și a resurselor biologice din zona economică exclusivă, autoritățile române vor putea lua măsurile necesare, în conformitate cu dispozițiile legale române în vigoare și cu convențiile internaționale la care România este parte, inclusiv inspectarea sau reținerea unei nave străine folosite în scopuri comerciale. Nava reținută și echipajul său vor fi eliberate imediat după depunerea unei cauțiuni sau a unei alte garanții corespunzătoare.

SECȚIUNEA C

Reguli aplicabile navelor militare străine, submarinelor și celorlalte vehicule submersibile, precum și altor nave de stat folosite pentru servicii guvernamentale

Art. 30. — (1) Navele militare străine, submarinele și celelalte vehicule submersibile, precum și navele sub pavilion străin folosite pentru servicii guvernamentale pot intra în marea teritorială, în porturi și rade numai cu aprobarea prealabilă a guvernului român, exceptându-se cazurile de avarie sau adăpostire de furtună.

(2) Aprobarea se solicită cu cel puțin 30 de zile înainte de data la care ar urma să aibă loc trecerea prin marea teritorială sau vizitarea porturilor sau radelor, cu excepția cazurilor când între România și statul pavilionului s-a convenit altfel.

Art. 31. — Submarinele și celelalte vehicule submersibile străine în trecere prin marea teritorială sunt obligate să navigheze la suprafață și să arboreze pavilionul național. Cele care se vor afla în imersiune vor fi

constrânse să iasă la suprafață. În cazul când, din cauza unei avarii nu pot ieși la suprafață, acestea sunt obligate să semnalizeze, prin toate mijloacele, despre situația în care se află.

Art. 32. — Dacă o navă militară străină încalcă legile și reglementările României în apele maritime interioare sau în marea teritorială și nu ține seama de avertismentul ce i-a fost dat de a se conforma acestora, va fi somată să părăsească imediat marea teritorială a României.

Art. 33. — Răspunderea pentru orice prejudicii sau daune cauzate de către o navă militară străină ori de orice altă navă de stat folosită pentru servicii guvernamentale sau în scopuri necomerciale, precum și de către persoane care fac parte din echipajul acestor nave, pe timpul când nava respectivă s-a aflat în porturi, în apele maritime interioare, în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României, revine statului sub al cărui pavilion se află nava.

Art. 34. — Sub rezerva excepțiilor prevăzute în secțiunea A și a condițiilor art. 30—33, navele militare străine și alte nave de stat străine folosite pentru servicii guvernamentale se bucură de imunitate de jurisdicție pe timpul cât se află în porturi, în apele maritime interioare și în marea teritorială ale României.

CAPITOLUL V

Dreptul de urmărire în afara mării teritoriale

Art. 35. — (1) O navă străină folosită în scopuri comerciale poate fi urmărită în afara mării teritoriale a României și poate fi reținută pentru a fi trasă la răspundere, dacă există motive întemeiate să se creadă că acea navă a încălcat legile și reglementările române pe timpul cât s-a aflat în apele maritime interioare, în marea teritorială, în zona contiguă sau în zona economică exclusivă a României.

(2) Urmărirea poate începe atunci când nava străină sau una dintre ambarcațiunile acesteia se găsește în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona contiguă a României și nu poate să fie continuată dincolo de limitele mării teritoriale sau ale zonei contigue, decât cu condiția să nu fie întreruptă.

(3) Urmărirea începe când nava străină nu se conformează semnalului de oprire și poate continua, fără întrerupere, până la intrarea navei urmărite în marea teritorială a propriului său stat sau a unui alt stat.

(4) Nava reținută conform prevederilor acestui articol poate fi condusă până la cel mai apropiat port românesc, pentru cercetări și aplicarea de sancțiuni.

(5) Dacă o navă a fost reținută în afara mării teritoriale, în împrejurări care nu justifică exercitarea dreptului de urmărire, ea va fi despăgubită pentru orice pierdere sau daună suferită ca urmare a acestei acțiuni.

(6) Dreptul de urmărire nu poate fi exercitat decât de navele și de aeronavele Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne, autorizate în acest scop.

Art. 36. — (1) Dreptul de urmărire prevăzut la art. 35 se aplică și în cazul încălcării de către o navă străină, folosită în scopuri comerciale, a legislației române cu privire la zona economică exclusivă a României în Marea Neagră.

(2) În acest caz, urmărirea poate începe numai când nava străină în cauză sau una dintre ambarcațiunile sale se găsește în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României.

CAPITOLUL VI

Cercetarea științifică în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României

Art. 37. — Activitatea de cercetare științifică, precum și cea de prospectare și de amenajare a navigației în marea teritorială a României se realizează de către instituțiile române de specialitate, în baza programelor și proiectelor aprobate și cu avizul organelor române competente.

Art. 38. — Persoanele fizice sau juridice străine pot participa la cercetări științifice în marea teritorială a României numai cu autorizarea expresă a organelor române, potrivit prevederilor legislației în vigoare și condițiilor specifice stabilite de către acestea.

Art. 39. — (1) Cercetările științifice marine în zona economică exclusivă a României se efectuează numai cu autorizarea organelor române competente, în conformitate cu legislația României, ținându-se seama și de convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Cercetările științifice în zona economică exclusivă a României, efectuate în scopuri exclusiv pașnice și pentru lărgirea și aprofundarea cunoștințelor științifice în domeniul marin, în folosul întregii omeniri, se pot face și de către state străine sau organizații internaționale, precum și de către persoane fizice sau juridice străine, dar numai cu acordul prealabil al organelor competente române. Acestea din urmă au dreptul să refuze, în mod discreționar, executarea unui proiect de cercetare științifică marină în zona economică exclusivă a României în următoarele cazuri:

a) dacă proiectul are o incidență directă asupra explorării și exploatării resurselor naturale, biologice sau nebiologice;

b) dacă proiectul prevede forări pe fundul mării, utilizarea de explozivi sau introducerea de substanțe nocive în mediul marin;

c) dacă proiectul prevede construirea, exploatarea sau utilizarea insulelor artificiale, a instalațiilor și lucrărilor prevăzute la art. 16;

d) dacă datele și informațiile privind proiectul, natura și obiectivele lui sunt inexacte sau dacă autorul ori beneficiarul proiectului nu s-a achitat de obligațiile contractate printr-un proiect de cercetare anterior, față de statul român;

e) dacă există indicii sau motive întemeiate care duc la concluzia că prin realizarea proiectului se poate aduce atingere drepturilor suverane și jurisdicției României asupra zonei sale economice exclusive prevăzute de prezenta lege și de prevederile dreptului internațional.

Art. 40. — Statele străine, organizațiile internaționale cu competență în acest domeniu, precum și persoanele fizice și juridice străine care intenționează să întreprindă cercetări științifice marine în zona economică exclusivă a României au obligația de a furniza organelor competente române, cu cel puțin 6 luni înainte de data propusă pentru începerea derulării proiectului de cercetare științifică marină, toate informațiile pe care acestea le solicită.

Art. 41. — În desfășurarea cercetărilor științifice marine în zona economică exclusivă a României statele străine, organizațiile internaționale cu competență în acest domeniu, precum și persoanele fizice și juridice străine care au obținut acordul organelor române competente în acest scop sunt obligate:

a) să asigure participarea reprezentanților statului român la lucrările de cercetare științifică marină, inclusiv la bordul navelor și al altor ambarcațiuni de cercetare științifică marină;

b) să permită organelor competente române, la cererea acestora, accesul la toate eșantioanele și datele obținute în

cadru cercetărilor științifice marine și să prezinte acestora rapoartele preliminare, rezultatele finale și concluziile după încheierea cercetărilor, precum și datele care pot fi reproduse și eșantioanele care pot fi fracționate;

c) să furnizeze organelor competente române, la cererea acestora, o evaluare a datelor, eșantioanelor și a rezultatelor cercetării și să le ajute la interpretarea lor;

d) să nu difuzeze rezultatele cercetărilor, nici chiar parțial, pe plan internațional, pe căi naționale sau internaționale, fără a solicita și fără a obține acordul organelor competente române;

e) să ridice instalațiile și materialele utilizate, după încetarea activității de cercetare științifică, dacă nu s-a convenit altfel;

f) să nu afecteze în nici un fel prin activitatea pe care o desfășoară drepturile suverane și jurisdicția României asupra mării teritoriale și zonei sale economice exclusive prevăzute în prezenta lege.

Art. 42. — (1) Organele române competente au dreptul să ceară suspendarea lucrărilor de cercetare științifică marină în curs de desfășurare în zona economică exclusivă a României, pentru următoarele situații, dacă acestea nu sunt înlăturate într-un termen stabilit în acest scop:

a) lucrările nu sunt efectuate în conformitate cu informațiile comunicate conform art. 40, pe baza cărora organele competente române și-au dat consimțământul;

b) statul sau organizația internațională competentă ori persoanele fizice și juridice străine care desfășoară lucrările respective nu respectă dispozițiile art. 41.

(2) Organele române competente au dreptul să ceară încetarea tuturor lucrărilor de cercetare științifică marină în toate cazurile în care nerespectarea art. 40 echivalează cu o modificare importantă a proiectului sau a lucrărilor de cercetare.

(3) Ordinul de suspendare dat potrivit prevederilor alin. (1) va putea fi revocat de organele competente române, iar proiectul de cercetare științifică va putea continua de îndată ce statul sau organizația internațională competentă ori persoanele fizice și juridice care efectuează aceste lucrări de cercetare științifică marină s-au conformat condițiilor prevăzute la art. 40 și 41.

CAPITOLUL VII

Protecția mediului marin

Art. 43. — (1) Prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin, provocată sau care este legată de activitățile din apele maritime interioare, din marea teritorială, din zona economică exclusivă și din atmosfera de deasupra acestora, se realizează în conformitate cu legislația română în vigoare și cu convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Organele române competente stabilesc norme și iau măsuri pentru protejarea și conservarea mediului marin, precum și pentru prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin și în legătură cu menținerea securității și a protecției navigației specifice zonei respective și asigură respectarea și aplicarea acestora în porturi, în apele maritime interioare, în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României.

(3) Măsurile luate în aplicarea prevederilor prezentului capitol vizează toate sursele de poluare a mediului marin. Ele includ, în special, măsurile care limitează:

a) evacuarea de substanțe toxice, dăunătoare sau nocive, mai ales substanțe nedegradabile, provenind din surse terestre, din atmosferă ori prin atmosferă sau prin scufundare;

b) poluarea de către nave, îndeosebi măsurile pentru prevenirea accidentelor și pentru a se face față cazurilor de urgență, a se asigura securitatea operațiunilor pe mare, a se preveni deversările, fie că sunt intenționate sau nu, și pentru a se reglementa proiectarea, construcția, echiparea și exploatarea navelor și componența/structura personalului afectat acestora;

c) poluarea provenind de la instalațiile sau aparatura utilizată pentru explorarea ori exploatarea resurselor naturale de pe fundul mării și din subsolul ei, în mod deosebit măsurile pentru prevenirea accidentelor și pentru a se face față cazurilor de urgență, a se asigura securitatea operațiunilor pe mare și a se reglementa proiectarea, construcția, echiparea și exploatarea acestor instalații și aparaturi și componența/structura personalului afectat acestora;

d) poluarea provenind de la celelalte instalații sau aparaturi care funcționează în mediul marin, aplicând măsurile pentru prevenirea accidentelor și pentru a se face față cazurilor de urgență, a se asigura securitatea operațiunilor pe mare și a se reglementa proiectarea, construcția, echiparea și exploatarea acestor instalații și aparaturi și componența/structura personalului afectat acestora.

(4) Măsurile luate potrivit prevederilor prezentului capitol cuprind și acele măsuri necesare pentru protejarea și conservarea ecosistemelor rare sau delicate, precum și a mediului de viață al speciilor și organismelor marine al căror număr este în scădere, care sunt amenințate sau pe cale de dispariție.

Art. 44. — Este interzisă, potrivit legislației în vigoare, poluarea de orice natură a apelor maritime interioare, a mării teritoriale și a zonei economice exclusive, precum și a atmosferei de deasupra acestora, prin orice mod sau mijloace, cum ar fi: deversarea, aruncarea, scufundarea sau degajarea de pe nave ori alte instalații plutitoare, submersibile sau fixe, de pe aparate de zbor, precum și de către surse aflate pe țărm a unor substanțe sau deșeuri nedegradabile, toxice, radioactive, hidrocarburi, precum și a altor substanțe nocive, dăunătoare sau periculoase pentru sănătatea oamenilor ori pentru flora și fauna mării, sau a altor reziduuri ori materiale care pot să producă pagube țărmului românesc ori să creeze obstacole în calea utilizării legitime a mării.

Art. 45. — (1) În cazul în care există motive întemeiate să se creadă că o navă folosită în scopuri comerciale, care se află în apele maritime interioare sau în marea teritorială ori care a trecut sau navighează prin zona economică exclusivă a României, a încălcat prevederile legislației române sau regulile internaționale privind prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin, organele române competente sunt în drept să ceară navei respective explicații în legătură cu faptele care îi sunt imputate, precum și să inspecteze această navă, în cazul în care ar refuza să prezinte explicațiile cerute ori dacă explicațiile primite nu concordă cu faptele, iar atunci când elementele de probă o justifică, să intenteze o acțiune judiciară în legătură cu această încălcare, în conformitate cu legislația română, și, printre alte măsuri necesare, să ordone, sub rezerva normelor dreptului internațional, reținerea navei.

(2) În cazul în care există dovezi evidente că o navă folosită în scopuri comerciale, care se află în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României, a încălcat prevederile legislației române sau regulile internaționale privind prevenirea, reducerea și menținerea sub control a poluării mediului marin, prin imersiune sau deversări ale unor substanțe ori deșeuri nedegradabile, toxice, radioactive, hidrocarburi, precum și

ale altor substanțe nocive, dăunătoare sau periculoase pentru sănătatea oamenilor ori pentru flora și fauna mării, care au produs sau riscă să producă, prin poluare, riscuri și daune importante țărmului românesc ori intereselor statului român sau oricăror resurse din apele sale maritime interioare, marea sa teritorială sau din zona sa economică exclusivă, organele române competente sunt în drept să intenteze o acțiune judiciară în legătură cu această încălcare, în conformitate cu legislația română, și să ordone, sub rezerva normelor dreptului internațional și dacă elementele de probă o justifică, reținerea navei.

Art. 46. — Dacă o navă străină folosită în scopuri comerciale se află într-un port românesc sau la o instalație terminală în larg, organele competente române pot iniția procedurile legale în legătură cu orice încălcare făcută de această navă, iar dacă nava se află în apele maritime interioare, în marea teritorială, în zona contiguă sau în zona economică exclusivă a României, poate fi urmărită și reținută în conformitate cu prevederile art. 29, 35 și 36.

Art. 47. — (1) În sensul prezentei legi:

1. prin *poluarea mediului marin* se înțelege introducerea de către orice persoană fizică sau juridică, direct ori indirect, de substanțe sau energie în mediul marin, când aceasta are sau poate avea efecte vătămătoare, cum ar fi daune aduse resurselor biologice, faunei și florei marine, riscuri pentru sănătatea omului, piedici pentru activitățile marine, inclusiv pescuitului și celorlalte utilizări legitime ale mării, alterarea calității apei mării din punct de vedere al întrebuirii acesteia și degradarea valorilor sale de agrement;

2. prin *scufundare* se înțelege:

a) orice evacuare deliberată de deșeuri sau de alte materii de pe nave, aeronave, platforme sau alte lucrări plasate pe mare;

b) orice sabordare pe mare a unor nave, aeronave, platforme sau alte lucrări.

(2) Termenul *scufundare*, în sensul alin. (1) pct. 2, nu vizează:

a) evacuarea de deșeuri sau de alte materii provenind direct sau indirect din exploatarea normală a navelor, aeronavelor, platformelor ori a altor lucrări plasate pe mare, precum și de la echipamentul acestora, cu excepția deșeurilor sau a altor materii transportate de nave ori transbordate pe nave, aeronave, platforme ori alte lucrări plasate pe mare, care sunt folosite pentru eliminarea acestor materii sau provenite din tratarea unor asemenea deșeuri ori a altor materii la bordul acestor nave, aeronave, platforme sau lucrări;

b) depozitarea unor materii în alt scop decât simpla lor eliminare, sub rezerva ca această depozitare să nu contravină scopurilor prezentei legi.

Art. 48. — (1) În cazul în care în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României are loc o coliziune de nave, o eșuare sau o altă avarie maritimă, iar acțiunile legate de un asemenea eveniment pot avea consecințe dăunătoare pentru mediul și fauna marină, precum și pentru apele maritime interioare, marea teritorială, zona economică exclusivă sau pentru țărmul românesc, organele române competente sunt în drept să adopte măsurile necesare, corespunzător cu paguba efectivă sau cu amenințarea pe care o reprezintă, în scopul apărării împotriva poluării sau amenințării cu poluarea, și să asigure respectarea acestor măsuri dincolo de limitele mării teritoriale.

(2) Scufundarea de deșeuri în marea teritorială, zona economică exclusivă a României sau pe platoul continental al României, astfel cum este acesta definit la art. 76 din

Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, nu poate avea loc fără acordul prealabil expres al organelor române competente; acestea au dreptul să autorizeze, să reglementeze și să controleze această scufundare, după ce au examinat în modul convenit problema împreună cu celelalte state pentru care această scufundare poate, datorită situației lor geografice, să cauzeze, prin poluare, prejudicii acestora și mediului lor înconjurător.

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Art. 49. — (1) Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

a) încălcarea interdicției prevăzute la art. 19;

b) încălcarea interdicției prevăzute la art. 44, precum și aducerea ilegală în țară, în scopul deversării, aruncării sau scufundării în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României sau al degajării în atmosfera de deasupra acestora, de pe nave sau de pe alte instalații plutitoare sau fixe, de pe aparate de zbor ori vehicule submersibile, de substanțe ori deșeuri nedegradabile, toxice, radioactive, hidrocarburi sau alte substanțe nocive, dăunătoare sau periculoase pentru sănătatea oamenilor ori pentru flora și fauna mării, sau de alte reziduuri ori materiale care pot să producă pagube țărmlui românesc ori să creeze obstacole în calea utilizării legitime a mării, inclusiv în scopuri turistice;

c) pescuitul industrial sau altă activitate de explorare și exploatare ilegală a resurselor naturale și biologice ale apelor maritime interioare, ale mării teritoriale sau ale zonei economice exclusive a României, inclusiv ale fundului mării și ale subsolului din aceste zone;

d) sabordarea unei nave în apele maritime interioare, în marea teritorială ori eșuarea ei la țarm;

e) intrarea în porturile românești, fără aprobarea organelor române competente, a navelor cu propulsie nucleară;

f) neprezentarea documentelor prevăzute de acordurile internaționale pentru navele care transportă substanțe radioactive sau toxice ori alte substanțe periculoase, precum și neluarea măsurilor de precauție prevăzute de aceste acorduri;

g) efectuarea, fără autorizarea organelor române competente sau cu încălcarea condițiilor stabilite în autorizație, a unor activități de cercetare științifică, de prospecțiuni sau a altor activități în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României;

h) îmbarcarea sau debarcarea de persoane ori mărfuri în afara porturilor sau a locurilor unde aceste operațiuni sunt autorizate;

i) pătrunderea neautorizată a unei nave într-un port declarat închis sau într-o zonă a mării teritoriale în care trecerea inofensivă a fost suspendată temporar;

j) încălcarea restricțiilor prevăzute la art. 23;

k) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 18 lit. e), f) și k);

l) nerespectarea regulilor stabilite de organele române competente cu privire la securitatea navigației și la protecția instalațiilor, a altor echipamente, a cablurilor de telecomunicații și a conductelor submarine, în apele maritime interioare, în marea teritorială sau în zona economică exclusivă a României;

m) crearea de insule artificiale, amplasarea de instalații și lucrări în zona economică exclusivă a României;

n) nerespectarea avizelor pentru navigatori și a semnalizărilor privind instalarea de insule artificiale, amplasarea de instalații și lucrări în zona economică exclusivă a României;

o) neasigurarea instalațiilor și a altor echipamente cu mijloace permanente de avertizare a prezenței lor, încălcarea normelor de menținere a acestor mijloace în stare bună de funcționare și de lichidare a instalațiilor și echipamentelor a căror folosire a fost definitiv interzisă în zona economică exclusivă a României.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—h) se sancționează cu amendă de la 80.000.000 lei la 400.000.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. i)—o), cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei, sancțiunile fiind aplicabile la locul constatării faptelor contravenționale.

Art. 50. — (1) Dacă faptele prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. a)—g) au cauzat pagube importante sau au produs alte consecințe grave ori au fost săvârșite în mod repetat, sancțiunea este amenda de la 200.000.000 lei la 400.000.000 lei.

(2) Pentru faptele prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. b) și c) sancțiunea poate fi, în funcție de gravitatea consecințelor și de întinderea pagubelor, amenda de la 400.000.000 lei la 1.500.000.000 lei.

(3) În situații deosebit de grave, organele române competente pot dispune, ca măsuri complementare, confiscarea navei, a instalațiilor, a uneltelor de pescuit, a aparaturii și a altor obiecte de la contravenient, folosite la săvârșirea contravenției.

(4) Bunurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă.

(5) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

Art. 51. — Nu constituie contravenție faptele prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. d), h), i) și j), dacă au fost săvârșite în scopul garantării securității navei ori a navigației sau al salvării de vieți omenești ori în scopul evitării unor avarii la navă sau la încărcătură.

Art. 52. — (1) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică, în conformitate cu reglementările în vigoare, de personalul cu sarcini de supraveghere și control al navigației din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, de personalul special împuternicit de ministrul apărării naționale, ministrul de interne, ministrul apelor și protecției mediului, ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor și de ministrul sănătății și familiei, precum și de alte persoane special împuternicite prin lege.

(2) Împotriva procesului-verbal de contravenție se poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Secția maritimă și fluvială a Judecătoriei Constanța.

Art. 53. — Aplicarea amenzilor pentru contravenții nu scutește contravenientul de obligația de despăgubire pentru daunele pricinuite pe uscat, în apele maritime interioare, în marea teritorială și în zona economică exclusivă ale României, în conformitate cu legislația română.

Art. 54. — Amenzile aplicate persoanelor fizice sau juridice străine se plătesc în valută convertibilă, prin transformarea amenzilor din lei în valută la cursul de schimb oficial din momentul săvârșirii contravenției.

Art. 55. — Contravențiilor prevăzute la art. 49 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001*) privind regimul juridic al contravențiilor, cu excepția art. 28 și 29.

*) Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002.

Art. 56. — (1) În cazul comiterii unor fapte pentru care legea română prevede arestarea comandantului navei străine sau reținerea acesteia, organele române competente vor înștiința imediat oficiul consular sau misiunea diplomatică ale statului de pavilion despre măsurile luate.

(2) Nava reținută și echipajul său vor fi eliberate de îndată ce a fost depusă o cauțiune corespunzătoare, potrivit reglementărilor legale în vigoare. Cauțiunea va fi stabilită în lei și se va plăti în valută convertibilă, prin transformarea sumei din lei în valută la cursul de schimb oficial de la data săvârșirii contravenției.

Art. 57. — Organele Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne vor asigura aplicarea prevederilor art. 30—32 și ale art. 35 și vor acorda sprijin altor organe de stat competente la aplicarea unor măsuri de constrângere împotriva navelor străine în marea teritorială și

în zona economică exclusivă ale României, în baza prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 58. — Termenul *mare teritorială*, astfel cum este definit la art. 2, înlocuiește termenul *ape teritoriale* folosit în dispozițiile legale anterioare prezentei legi.

Art. 59. — Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 60. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 39/1956 pentru reglementarea regimului apelor teritoriale, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 3 din 28 ianuarie 1956, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II din Legea nr. 36/2002:

„Art. II. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul Consiliului de Stat nr. 142/1986 privind instituirea zonei economice exclusive a Republicii Socialiste România în Marea Neagră, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 26 aprilie 1986.“

ANEXĂ

COORDONATELE GEOGRAFICE ale punctelor între care sunt trasate liniile de bază drepte, de la care este măsurată lățimea spațiilor maritime ale României

Segmentul	Punctele	Coordonatele geografice ale punctelor	
		Latitudine (φ)	Longitudine (λ)
A	1	45°10'51"	29°45'56"
	2	45°08'42"	29°46'20"
B	2	Ca la segmentul A	
	3	44°50'28"	29°36'52"
C	3	Linia celui mai mare reflux	
	4		
D	4	44°46'52"	29°31'48"
	5	44°43'38"	29°03'10"
E	5	Ca la segmentul D	
	6	44°31'26"	28°52'26"
F	6	Ca la segmentul E	
	7	44°07'15"	28°41'50"
G	7	Ca la segmentul F	
	8	43°59'14"	28°40'09"
H	8	Ca la segmentul G	
	9	43°44'20"	28°34'51"

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimed@bx.logicnet.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **192 USD** pentru monopost sau rețea. În condițiile în care dispuneți de **rețea**, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 USD/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru.

Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclus numai în abonamentul aferent anului 2002) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară** - **120 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a** - Dezbateri parlamentare - **190 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a** - Publicații și anușuri - **60 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a** - Publicații ale agenților economici - **228 USD**.

Abonament **pe anul 2002** la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a** - Achiziții publice - **180 USD**.

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) **1989-2001 (312 USD)**
- **selectii** Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (**0,08 USD/pag.**)
- versiunea electronică a lucrării **„Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002”** - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (**15 USD**)

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 USD
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 USD
Legislație privind normele de medicina muncii	3,5 USD
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 USD
Legislația vieii și vinului*	4,3 USD
Reglementări privind circulația pe drumurile publice*	2,3 USD
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vântului*	9,1 USD
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 USD
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar*	1,4 USD
Impozitul pe venit*	6,1 USD
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 USD
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 USD
Circulația rutieră*	20 USD

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în USD/versiune			
	română	franceză	engleză	germană/rusă
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6	
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului* ...	3,1	6,4	6,6	
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8	
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2	
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3	
Vol.27 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4	
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1	
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6	
Vol.30 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare* ...	1,1	2,5		2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1	
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7	
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2	
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4	2,8	2,9	
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România	0,3	0,8	0,7	
Vol.37 - Proprietatea publică și concesiunile	1	2,1	2,1	
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4	0,8	0,8	
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate* ...	2,9	4	8,4	8,3
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5	
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3	
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție	3,2	6,9	6,9	
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2	
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale	3,2	7,1	7,8	
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1	
Vol.48 - Fondul funciar	7,2	15,3	14,8	
Vol.49 - Reglementări privind locuința	3,3	7,1	6,8	
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale	3,8	8,2	8,2	
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune	1	2,2	2,2	
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1	
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8	
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism	0,7	1,4	1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2	
Vol.56 - Administrația publică locală	4,1	8,5	8,5	
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6	
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv	1,4	2,8	2,7	

* Întrucât modificările intervenite în cuprinsul actelor normative au avut loc după data prelucrării informației, actualizarea acestora se va face într-o ediție viitoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro